

veto

**Radio Scorpio
draait weer**

p. 3

**Sociale Raad
wordt vijfendertig**

p. 5

**Klapstuk 1999
tweede week**

p. 9

Wildgroei in post-akademische vormen zorgt voor onzekerheid en willekeur

Half miljoen voor een masteropleiding aan de KU Leuven

Voor een opleiding Master of Laws in European and International Taxation aan de KU Leuven betaalt u een stevige 13.500 euro. Deze masteropleiding is inhoudelijk nochtans sterk te vergelijken met een Voortgezette Akademische Opleiding (VAO) waarvoor volgens het recentste Onderwijsdecreet 10 maximum 203.760 frank mag gevraagd worden. Dat het mogelijk is om VAO's te 'verkapen' tot peperdure post-akademische vormen, is volgens de regeringscommissaris van de minister van onderwijs Jos Bosmans te wijten aan het complete gebrek aan regelgeving die de wildgroei — van onder andere masteropleidingen — mogelijk maakt.

Dat de wildgroei in opleidingen na het beëindigen van een gewone basisopleiding voor problemen zorgt, is niet nieuw. In het zéér uitgebreide landschap van dergelijke opleidingen zijn er twee 'rassen'. Aan de ene kant heb je de VAO's, post-akademische opleidingen die als een verlengde van de basisopleiding kunnen worden beschouwd. Deze vormen worden strikt gecontroleerd door de Akademische Raad van de universiteit en zijn ook onderworpen aan het onderwijsdecreet. Voorbeelden van dergelijke VAO's zijn culturele studies, fiscaliteit, sportmanagement enzovoort. Aan de andere kant is er de Post-Akademische Vorming (PAV) die zich vertakt in een brede waaier van studiedagen, lezingenreeksen en een aantal masteropleidingen. Hun aantal is zowel aan hogescholen als universiteiten amper bij te houden en de controle erop is kwasi onbestaande.

Hevig

Zowel de VAO's als de PAV's — en vooral deze — geven aanleiding tot dubbelzinnigheid en onzekerheid. De studentenbeweging heeft de evolutie van deze opleidingen steeds met argusogen gevolgd.

De geschiedenis van de VAO's begint eind 1994. Minister van Onderwijs Luc Van den Bossche (SP) besliste toen om de subsidiëring van de VAO's stop te zetten om een wildgroei te beletten. De uniëfs kregen wel nog jaarlijks een forfaitair bedrag voor de VAO-financiering. Bij een decreetwijziging kregen de universiteiten bovendien de mogelijkheid om zelf de hoogte van het inschrijvingsgeld te bepalen. Hevig studentenprotest was toen het gevolg. De studenten, vertegenwoordigd door de Vereniging van Vlaamse Studenten (VVS) sleetten het decreet voor het Arbitragehof. Het Hof oordeelde dat de decreetwijziging niet voldoende stipuleerde onder welke omstandigheden een verhoging van het inschrijvings-

Aangezien er iets te verdienen valt met het inrichten van een masterprogramma, besloot Veto zijn eigen master op te starten. Wat had u gedacht van een opleiding hacken onder supervisie van onze eigen DTP'ers? De noodzakelijke basiskennis om daarvoor in aanmerking te komen vindt u in ons middelpunt. Gelieve alvast uw half miljoen klaar te houden.

(foto Bart De Keuster)

geld verantwoord was en dat een bovengrens voor het toegangsgeld ontbrak.

De universiteiten wilden tegemoet komen aan het arrest en bereidden een amendement op het dekreet voor. Daarin legden de universiteiten zich een maximumgrens op van driehonderd duizend frank. Dit motiveerden zij door te verwijzen naar de "bijzondere kosten" van de VAO's. Ook zouden volgens de uniëfs "duurdere opleidingen meer appeleren aan een internationaal (lees: Amerikaans) publiek dat vertrouwd is met zulke bedragen." De studenten protesteerden fel. VVS diende in de werkgroep van de Vlaamse Onderwijsraad ook een amendement in waarin zij stelden dat voor elke universitaire opleiding ten hoogste achttienduizend frank mag gevraagd worden. In haar motivatie van het amendement schreef VVS: "Een basisdiploma dient nog steeds voldoende te zijn. Maar helaas zijn de VAO's een maatschappelijke realiteit en iedereen die zo'n opleiding wil volgen moet dat ook kunnen, ongeacht zijn maatschappelijke achtergrond."

Sprokkelt

Het nieuwe onderwijsdecreet van 10 maart 1999 volgde echter het standpunt van de universiteiten. Het is nu perfect mogelijk hogere inschrijvingsgelden te vragen voor VAO's, tot een plafond van 203.760 frank. Er werd ook vastgelegd onder welke voorwaarden een verhoogd inschrijvingsgeld mag worden geheven. Konkreet komt dit erop neer dat VAO's die men volgens de nieuwe voorwaarden als *gespecialiseerd* beschouwt, voortaan aan flinke prijsstijgingen onderworpen kunnen worden. Het gaat om opleidingen met een 'internationale uitstraling'. Voor de andere, *gewone* VAO's moet het normale inschrijvingsbedrag gevraagd worden.

Zes VAO's vragen op dit ogenblik een verhoogd inschrijvingsgeld. Daar zijn ondermeer bij: Master of Laws (204.000 frank) en Master in European Criminology (162.000 frank). De vraag is nu welke

vervolg op p. 2

Uiterst betwistbare financiering VAO's

Volgens het Onderwijsdecreet 10 kan voor sommige Voortgezette Akademische Opleidingen een verhoogd inschrijvingsgeld gevraagd worden. Tegelijkertijd ontvangt de KU Leuven een subsidie van de Vlaamse overheid. De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) heeft hier sterke bedenkingen bij. Er is immers sprake van een dubbele financiering.

De overheid geeft een vast bedrag aan alle universiteiten samen. Hoeveel van dat bedrag naar de KU Leuven gaat, wordt bepaald door het aantal *gediplomeerden* in de VAO's. Toon Boon, juridisch adviseur van het rektorat, geeft toe dat er een kontradiktie in het systeem zit. Boon: "Hoe meer VAO's en hoe meer gediplomeerden een universiteit heeft, hoe meer middelen ze via die portefeuille naar zich toe kan trekken ten nadele van andere universiteiten. Hoe meer gediplomeerden, hoe beperkter dat de financiering per gediplomeerde natuurlijk is."

De universiteiten vinden dat ze door dit systeem te weinig middelen krijgen om hun VAO-opleidingen te organiseren. Vandaar dat ze hun toevlucht nemen tot soms drastische verhogingen van het inschrijvingsgeld. Loko heeft zich altijd met klem verzet tegen deze gang van zaken. De mogelijkheid is reëel dat het inschrijvingsgeld van steeds meer VAO's sterk zal stijgen zodat het onbetaalbaar wordt voor het gros van de studenten.

(bd)

Master

vervolg van p. 1

VAO's een internationale uitstraling hebben. Onder andere op vraag van de studenten richtte de Akademische Raad van de KU Leuven een expertscommissie op om de VAO's door te lichten op hun internationaal prestige. Hun bevindingen brachten niet veel duidelijkheid: het feit dat programma's in het Engels worden gedoceerd en veel aantrekkelijk zijn bij buitenlanders, kan forse inschrijvingsgelden van 200.000 frank verantwoorden. Met dergelijke vage maatstaven kan praktisch elke VAO 'gepromoveerd' worden naar een hogere prijsklasse.

Bij de opleidingen die geklasseerd worden onder de noemer Post-Akademische en Hogeschoolvorming is, zoals reeds gezegd, de onduidelijkheid nog groter. Er bestaat hieromtrent geen enkele regelgeving. De universiteiten en hogescholen kunnen volledig autonoom optreden. Het komt er in de praktijk eigenlijk op neer dat ieder die zin heeft om aan de KU Leuven een master-

opleiding in te richten een aanvraag doet bij de Akademische Raad, een mooie brochure uitgeeft en een aantal profielen bijeenprokkelt om les te geven over een liefst goed in de markt liggend onderwerp.

Grote vraag is welke opleidingen nu precies onder de noemer PAV vallen — en waarvoor dus veel geld kan gevraagd worden omdat geen enkel dekret hier een grens stelt. Er is geen sluitend antwoord aangezien er geen criteria zijn die een duidelijk onderscheid tussen VAO's en PAV's maken. Een gevolg hiervan is dat in de praktijk de mogelijkheid bestaat om van een opleiding die een uitbreider en gespecialiseerder voortzetting is van een basisopleiding — en dus een VAO is — een dure masteropleiding te fabriceren. Moelijk is dat niet. De inrichter in kwestie hoeft gewoon aan te kondigen dat zijn exclusieve opleiding bestemd is voor hooggespecialiseerde mensen uit de bedrijfswereld en van de overheid. Maar in feite kunnen ook pas afgestudeerde studenten — met heel rijke ouders wel te verstaan — deze opleidingen volgen. Bovendien bieden deze opleidingen interessante aanvulling op hetgeen waarin een licentiaatstudent zich al heeft gespecialiseerd, en geven ze op die manier meer kansen op de arbeidsmarkt. De regeringscommissaris van de minister van Onderwijs, Jos Bosmans, vindt deze opleiding eigenlijk verkapt VAO's: "Het gaat hier om masteropleidingen die in de praktijk dezelfde inhoud dekken als een VAO."

Aapt

Een voorbeeld van een dubieuze PAV vinden we in de Leuvense rechtsfaculteit. Professor Frans Van Istendael (fiscaal recht en huidige dekaan van de rechtsfaculteit) vroeg in januari 1999 de toestemming aan de Akademische Raad om een Master in European and International Taxation in te richten. In de schriftelijke voorstelling van de opleiding worden een aantal doelgroepen van studenten beschreven. Maar niet alleen mensen uit de beroepspraktijk en de

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of via e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)actualiteit. Anonieme brieven kunnen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Asielbeleid

In het artikel 'Nieuw asielbeleid trekt oude lijnen door' staat als mijn mening te lezen: "Ik vind dit een schabouwelijk beleid. Men trekt de lijnen van het verleden gewoon

belastingsadministratie worden beoogd, ook "post-graduaat studenten en doktoraatstudenten die een tesis schrijven of die hun studies willen verder zetten met een grondige specialisatie in het fiscaal recht." Bovendien volstaat een licentiaatsdiploma in de rechten en wordt van de kandidaten in het algemeen verwacht door studie of praktijk "een algemene achtergrond in de basisdomeinen van de fiscaliteit te hebben genomen." De cursussen beogen, volgens de brochure, een grondige inwerking in het Europees fiscaal recht en de bijhorende problematiek. Voor een student die in het huidige Europa een fiscalist van betekenis wil zijn, kan zo'n master dus ferm van pas komen.

Het ontbreken van regels en grenzen zorgt ervoor dat de inschrijvingsgelden voor vele PAV's wel eens uit de pan kunnen swingen. Professor Van Istendael vraagt voor zijn masteropleiding 600.000 frank, waarborg inbegrepen. Regeringskommissaris

door. De mensen beginnen te voelen dat de regering niet weet wat ze doet met vreemdelingen. Van zo'n beleid krijgen de mensen schrik." Deze passage werd ten onrechte als mijn mening in Veto afgedrukt.

Marie-Claire Foblets,
professor Vreemdelingenrecht

ris Jos Bosmans: "Vanuit democratiseringsoogpunt is het niet wenselijk dat masters met zulke hoge inschrijvingsgelden blijven bestaan. Men aapt hier gewoon het Amerikaans systeem na. Amerikanen hebben meer vertrouwen in een dure opleiding. Ik vind het niet gezond als men zich op die manier internationaal wil profileren." Volgens Professor Mark Debrock, koördinator onderwijsbeleid KU Leuven, staat hier de deur open voor willekeur en winsbejag. Debrock: "We moeten evolueren naar grenzen aan de inschrijvingsgelden van PAV's voor eigen studenten, zonder beroepservaring." Wel wijst Debrock erop dat het internationaal prestige van die opleidingen een manier is van de unie om zich concurrentieel op te stellen. Toch moet volgens de onderwijskoördinator gewaakt worden over de kwaliteitsnormen.

Bart De Schrijver

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 26
Nummer 5
18 oktober 1999

Ver. uitg.: Peter Mangelschots
Hoofredaktie: Bart De Schrijver
Redaktiesekretaris: Peter Mangelschots

Doka: Bart 'Tom' De Keuster & Joost 'Jerry' Helsen, Pieter 'Goofy' Van der Aa
Medewerkers: Sam 'Dikkie Dik' Algoet, David 'Popeye' Adriaen & Katelijne 'Olive' Beerten, Marie-Anne 'Betty Boop' Dedeurwaerdere, Gudrun 'Pocahontas' Labiau, Philippe 'Gargamel' Lamote, Caroline 'Assespoester' Leysen, Lieve 'Maya De Bij' Nachtegael, Jörn 'Azrael' Peeters, Goran 'Woody Woodpecker' Proot, Diederik 'Potige Smurf' Vandendriessche, Steven 'Fred Flinstone' Vandervelden & Nathalie 'Wilma Flinstone' Van Leuven, Maarten 'Sindbad' Van Meer, Matthieu 'Hunchback' Van Steenkiste

Layout en vormgeving: Tim 'Simba' Bams, Katelijne 'Bambi' Beerten, Dirk 'Droopy' Bernard, Nikolas 'Scooby Doo' Cloet, Benny 'Mickey Mouse' Debruyne, Marie-Anne 'Daisy Duck' Dedeurwaerdere, Filip 'Musti' De Keukeleere, Bart 'Grote Smurf' De Schrijver, Kristof 'Balou' D'Exelle, Margo Foubert, Joost Helsen, Gudrun Labiau, Willy Leung, Dieter 'Bugs Bunny' Maes, Peter 'Pan' Mangelschots, Jörn 'Calimero' Peeters, Sixten 'Donald Duck' Tollet, Steven 'Aladdin' Van den Eede, Pieter Van der Aa

Cartoons: Dries 'Pink Panther' Gilles, Willy 'Mowgli' Leung
Dtp: Dirk Bernard, Filip De Keukeleere, Willy Leung, Sixten Tollet
Spelling: Filip De Keukeleere
Eindredaktie: Bart 'Beast' De Schrijver & Margo 'Beauty' Foubert
Assistentie-Eindredaktie: Filip De Keukeleere, Kristof D'Exelle, Geert 'Twecy' Pieters, Peter Mangelschots
Internet-Veto:
<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>
e-mail:
veto@veto.student.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
Allaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Artoos (Kampenhout)
Oplage: 9000 eksemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Redactievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN, HUISRAAD,...

van fifties tot seventies
van klassiek tot modern

Kringloopwinkel Spit,
alles wat je kot nodig heeft

OPENINGSUREN
dinsdag t/m vrijdag 10u-18u
zaterdag 10u-17u

Diestsesteenweg 104, Kessel-Lo
016/26.09.21

(advertentie)

SPEELGOED MERTENS
DIESTSESTEENWEG 61-63 KESSEL-LO ☎ 25 99 78
organiseert
SPEELCAFE
mmv Kris Burm (ontwerper Gijp, Tamsk,...)

Mille Colonne
Martelarenplein 5 (station Leuven)

deelname is gratis

29
OKT
19.30 u

we spelen oa

Quoridor Gijp
Sequence
Formula Dé
Quarto
Black box
Tamsk
De Kolonisten van Catan

Radio Scorpio heeft het druk

Hippies in de ether

Enige tijd geleden was Radio Scorpio ten dode opgeschreven. De recente fuiven en de steun van een Franse VZW gaven de Leuvense studentenradio een stevig duwtje in de rug. Een volledig nieuwe ploeg vrijwilligers staat klaar om de draad weer op te nemen. Vanaf deze week start het nieuwe programma 'Druk in Leuven'.

Radio Scorpio werd in een tijd van talrijke betogingen en hippies opgericht als reactie op de vele kommersiële zenders die hun kop opstaken. Die verwijderden zich van de oorspronkelijke bedoeling: de lokale bevolking plezieren met leuke muziek en lokaal nieuws. Scorpio (socio-culturele organisatie voor regionale, pluralistische informatie overdracht) koos dan ook om de niet-komersiële weg op te gaan en reclame definitief af te wijzen. Deze radio, illegaal opgestart door een paar revolutionaire studenten, overleefde door zijn alternatieve fuiven en gewetensbezwaarden. Dit waren mannen die in plaats van hun militaire dienstplicht te vervullen op de radio kwamen helpen.

Scorpio kende sukses als de alternatieve radio van Leuven. Toch bleef het bij

naambekendheid, want na over zijn hoogtepunt heen te zijn schoten maar weinig trouwe luisteraars over. Ook werden de fuiv-

(foto Pieter Van der Aa)

ven die de enige bron van inkomsten waren voor Scorpio almaar schaarser. Anderhalf jaar geleden zou men dan ook een punt zetten achter de zaak.

willen werken met het nieuwe programma 'Druk in Leuven'.

'Druk in Leuven' zal van maandag tot en met donderdag telkens tussen 18 en 19

uur uitgezonden worden op de zender 106 FM. Elke dag wordt een kort overzicht van het binnenlands en buitenlandse nieuws gegeven, gevolgd door het item van de dag. Maandag wordt dat het kultuurruutje. Hierin worden de laatste films kort besproken, video's, optredens en alles wat met muziek te maken heeft. Ook wordt er aandacht geschonken aan het internationaal karakter van onze studentenstad. Op dinsdag volgt na het nieuws 'De andere wereld'. Daarin komen buitenlandse studenten aan bod en alles wat anderstalig of niet-Leuvens is. Het fakultei-nieuws wordt op donderdag uitgezonden. Dan weet iedereen wat zijn fakulteit die dag organiseert of hoe de verkiezingen zijn verlopen. Ook de 24-uren loop krijgt hier zijn plaatsje.

De overige dagen van de week zijn gevuld met andere programma's — die steeds een tweede maal worden uitgezonden voor wie zijn favoriet programma gemist heeft. Zo is er voor de jazzliefhebbers op woensdagavond van 19 tot 20 uur 'Up Your Jazz' met muziek en leuke weetjes. De filmfanaten komen dinsdag aan hun trekken met 'Camera Obscura', een programma boordevol filmnieuws en prijsvragen waarbij film-tickets te winnen zijn.

Caroline Leysen

Radio Scorpio 106 FM op de Naamsestraat 96 zoekt nog een radiotechnicus en een computer-programmeur. Voor meer info kan je terecht bij Eppo Dehaes, tel: 016/23.29.74.

KU Leuven viert volgend jaar 575-ste verjaardag

Vier pintjes de man

Als of er niet genoeg gefeest zal worden in het nieuwe millennium, viert de KU Leuven in het academiejaar 2000-2001 ook nog eens haar 575-ste verjaardag. De spetterende activiteiten en hoogdravende ambities die op het programma staan, werden onlangs toegelicht op een perskonferentie, waar onder andere rektor André Oosterlinck en burgemeester Louis Tobback aanwezig waren.

In zijn inleiding benadrukt de rektor de drie hoofddoelstellingen van de universiteit, namelijk onderwijs, onderzoek en wetenschappelijke en maatschappelijke dienstverlening. Volgens recent sijfermateriaal behoort de KU Leuven bij de top tien van de Europese universiteiten. Burgemeester Tobback erkent dat in een wereld waarin steden steeds belangrijker worden, Leuven slechts één troef heeft, met name haar universiteit. Hij ziet een rol voor de KU Leuven als kwaliteitsuniversiteit van België.

Geel

Het feestjaar wordt ingeluid op twee februari 2000, het patroonsfeest van de KU Leuven, waar de eredoktoraten worden uitgereikt. Dezelfde dag gaat ook een kongres door over de invloed van universiteiten op het sociale, economische en culturele leven van de steden waarin ze gevestigd zijn. Dit zal gebeuren in het kader van de Coimbra-groep, een genootschap van universiteiten in Europa. Terzelfdertijd zal de stad Leuven de burgemeesters van de Coimbra-steden uitnodigen om met hen een open debat aan te gaan. Een tweede grote dag wordt 31 maart waar, samen met de inhuldiging van het Groot Begijnhof als werelderfgoed, ook de première zal plaatsvinden van het "Redentiner Osterspiel", een paasspel in Middelnederduits dat wegens zijn gedurfd karakter nooit eerder werd opgevoerd. Honderden studenten zullen duivels, engelen en ook gewone mensen uitbeelden in

een show vol verbluffende special effects. Op 13 mei volgt een algemene opendeurdag.

De eerste week van het academiejaar 2000-2001 zal in het teken van de verjaardag van de unief staan, zodat de studenten ook kunnen meefeesten. Een hele week lang zal Leuven door de universiteit bezet worden onder het motto "de stad van de universiteit". Eén van de meest hilarische van alle stunts is de mega-kantus met beiaardbegeleiding op het Ladeuzeplein. De stad stemt toe mits twee beperkingen in acht worden gehouden: om half negen moet de kantus gedaan zijn, en het aantal konsumpties wordt beperkt tot vier per persoon. De Alma Mater blijft vervolgens verder feesten met studiedagen, concerten, projecten en dies meer. Ithaka bijvoorbeeld, het beeldende kunstproject van Kultuurraad (geleding van Loko) waarin telkens een ander stuk van de stad wordt belicht, zal in 2001 hedendaagse kunstenaars confronteren met de veelheid aan universitaire gebouwen.

In april 2001 wordt de studentenbeweging in de bloemen gezet. Ter gelegenheid van de verjaardag van Kringraad — de geleding van die zich bezig houdt met onderwijsmateries — zal de Leuvense overkoepelende kringorganisatie een denkdag houden rond 'de rol van de studentenbeweging aan de universiteit van morgen'. Men hoopt het feestjaar te kunnen afsluiten met de inhuldiging op 27 september 2001 van het vernieuwde Arenberginstituut — 'de Vooruit van Leuven' —, waarin het Stuc zijn intrek zal nemen. De bouwvraag voor de vernieuwingswerken is intussen goedgekeurd.

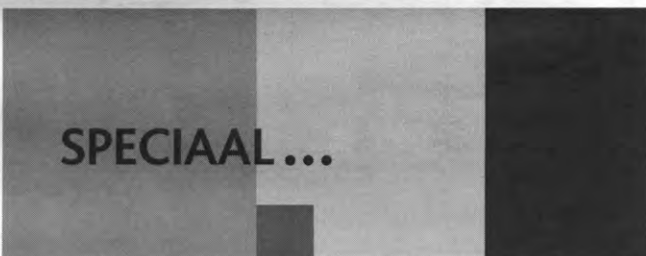
Verbroedering

Burgemeester Tobback zou willen dat het feestjaar de stad meer zou nalaten dan vijftienvintig jaar geleden, toen de universiteit de stad 'Fonske', het beeldje op het Fochplein, schonk. Hij hoopt dat de feestelijkheden Leuven een kans zullen bieden om zichzelf te herdefiniëren. Vandaar ook zijn interesse om de band tussen de verschillende steden van de Coimbra-groep

aan te halen en een blijvende samenwerking op poten te zetten. Tenslotte wisten burgemeester en rektor trots te melden dat, dertig jaar na de scheiding, de banden met de Universiteit Catholique de Louvain zullen worden aangehaald. Ook de Stad Leuven werd bereid gevonden om te verbreederen met Ottignies-Louvain la Neuve. Het is enkel nog wachten op de gemeenteraad van

Ottignies. Burgemeester Tobback waar-schuwde nogmaals voor het ieder-dorp-zijn-universiteit-syndroom en de kerktorenmentaliteit van de Vlaming. Iedereen naar de KU Leuven dus: het belooft weer een jaar vol slapeloze nachten te worden voor de inwoners van deze stad.

Matthieu Van Steenkiste

OCMW remt onderwijs vluchtelingen af

Deze weken worden cursussen aangekocht, de eerste lessen gevolgd en met volle teugen geprofiteerd van ons nog zalig rustig studentenbestaan. Recht op onderwijs, zogenaamd verworven en vanzelfsprekend, wordt gewaarborgd door onze grondwet en tal van internationale verdragen. Wij vroegen ons af of ook vluchtelingen van dit recht kunnen genieten.

Onderwijs is een grondrecht, wat impliceert dat het als een fundamenteel recht van elk persoon gegarandeerd wordt. Maar voor vreemdelingen blijkt dit niet zo logisch te zijn. Wanneer je je inschrijft aan een universiteit is het bezit van diploma's en getuigschriften onmisbaar. Voor vluchtelingen is het voorleggen van dergelijke documenten absoluut geen evidentie. Mevrouw Delodder, die de administratie verzorgt van het internationaal studentenbeleid, vertrouwde ons toe dat de KU Leuven hier soms een handje toesteeft. Zo werd een vluchteling aanvaard die enkel een oude studentenkaart als bewijs van zijn studieverleden kon voorleggen. De officiële diploma's waren niet meer te verkrijgen in het land van herkomst. Toch blijven ook taalproeven en het aanvragen van een studiebeurs grote drempels voor vluchtelingen.

Om de regeling met betrekking tot studerende vluchtelingen in ons land te begrijpen, moet er allereerst een onderscheid gemaakt worden tussen enerzijds de vluchtelingen aan het lager en secundair onderwijs en anderzijds de vluchtelingen aan het hoger onderwijs.

Vluchtelingen in het lager en secundair onderwijs kunnen hier naar school gaan. Ook kinderen van sans-papiers kunnen in België lessen volgen zonder door de school verklikt te worden aan de

Dienst Vreemdelingenzaken of de Rijks-wacht. Zij vallen onder de leerplicht. Aan dit studeren wordt echter geen verblijfsvergunning gekoppeld. Vluchtelingen in het hoger onderwijs kunnen onder bepaalde voorwaarden een verblijfsrecht krijgen doordat ze hier studeren. Maar niet iedereen kan hier zomaar studeren. Je moet aanvaard worden door de instelling. Het document van aanvaarding dient als grondslag om een verblijfsvergunning te verkrijgen.

Onderscheid

Deze tweeledige, tegengestelde regeling kan bizarre gevolgen hebben. Puur hypotetisch: een 17-jarig kind van zonder papieren gaat hier naar school en slaagt in het secundair onderwijs. Nu wil hij of zij naar de unief. Dat kan enkel en alleen indien de instelling de student aanvaardt. Er is geen regeling voor sans-papiers die buiten de leerplicht vallen en toch willen studeren.

Normaal gezien aanvaardt de KU Leuven een student die een bewijs kan leveren dat hij of zij in het thuisland lessen volgde aan de unief. Daarnaast moet de student kunnen aantonen dat hij of zij 'bestaat' in ons land. Een vluchteling die geen stappen onderneemt om erkend te worden, valt dan door de mazen van het onderwijsnet. Professor Van Gerven (koördinator studentenbeleid KU Leuven) is er niet over te spre-

ken dat er hieromtrent geen instructies van de overheid bestaan: "Ik denk dat deze situatie ingebakken is in het ganse beleid omtrent de vluchtelingen. Een illegaal is er niet en kan dus niet studeren. Misschien moet men een wachkamerstatuut ontwerpen: vooraleer je kandidaat-politiek vluchteling bent, moet je lange tijd wachten in een groot voorgeborgte. Voor deze mensen bestaat er geen enkele regeling. Ook ik ben eisende partij. Men moet snel richtlijnen geven ook al gaat het slechts om een minderheid. Nu kunnen we enkel in uitzonderlijke gevallen à la carte oplossingen bieden, op basis van gezond verstand."

OCMW

Maar zelfs indien iemand tracht erkend te worden als politiek vluchteling en een onderwijsinstelling hem aanvaardt, worden zijn problemen daarmee niet beëindigd. De KU Leuven kan namelijk geen kandidaat-politiek vluchteling inschrijven zonder de instemming van het OCMW, dat instaat voor de financiële hulp aan deze vluchteling. Het OCMW motiveert deze weigering onder het mom dat deze 'vreemde' studenten zich zo snel mogelijk moeten integreren en geld verdienen. Professor Van Gerven is

niet akkoord met deze regeling: "De kandidaat-politiek vluchteling ontvangt toelagen van het OCMW. Hier geldt meestal de restrictie dat zij niet kunnen of mogen werken of hun steun vervalt. Dit impliceert dus dat deze mensen tijd hebben. Het OCMW gaat niet akkoord dat men deze tijd besteedt aan onderwijs. Waarschijnlijk is hier nog nooit lang over nagedacht. Het gaat uiteraard om een minderheid die bij de unief aanklopt. Een tweetal keer hebben we succesvol onderhandeld met het OCMW en werd er ad hoc een oplossing gevonden." Ook advokate en 'vluchtelingenspecialiste' Miep Grauwels heeft kritiek op het OCMW-beleid: "Juridisch moet het OCMW enkel steun verlenen, zodat de vluchteling een menswaardig bestaan kan leiden. Indien een student-vluchteling redelijke kans op slagen heeft en indien de kosten van het studieproject niet buitensporig zijn, heeft de kandidaat-vluchteling volgens de rechtsleer van Professor Seynaeve, professor in het personen- en familierecht, recht op een extra steun." In de praktijk is dit niet zo voor de hand liggend. Zij herinnert zich een zaak waarin een kandidaat-politiek vluchteling een extra bijdrage vroeg om aan de unief te studeren. Miep Grauwels: "Uiteindelijk hebben we gelijk gekregen voor de rechtbank, maar het ging er zeer hard aan toe. Het tegenargument van het OCMW was dat zij onmiddellijk geld moest verdienen."

Nathalie Van Leuven

BAAS IN EIGEN BUIK

Een rondje met herbruikbare bekers

De fuif van de sociale sector op het Van Dalecollege tijdens de eerste lesweek gaf het al aan: de recyclebepokers worden een hype. De vroegere wegwerpbekers hebben hun tijd gehad. Ze zijn niet herbruikbaar, evenmin op een rendabele wijze recyclebaar en dus te belastend voor het milieu.

De studentenvereniging klopte met het idee van de herbruikbare bekers aan bij de stad Leuven. Na een kleine rondvraag bleek er heel wat interesse voor te bestaan. De stad, Studentenvoorzieningen en Alma sloegen de handen in elkaar en investeerden samen een half miljoen. Daarmee werden een kleine 10.000 bekers van 25 centiliter en 3600 bekers van 20 centiliter aangekocht met daarbovenop nog eens vijf spandoeken, 2500 afiches en 200 keukenhanddoeken die de uitleners moeten aansporen om de bekers proper terug te bezorgen.

Al dit materiaal kan uitgeleend worden bij de vzw Stedelijk Jeugdwerk Leuven, Brusselsestraat 61a. De eerste keer dat deze bekers hun deugdelijkheid kunnen bewijzen is op de 24-urenloop van Sportraai op 26 en 27 oktober. Laat het niet op een rondje meer of minder aankomen!

(pm)

Vlaams Marxistisch tijdschrift

in het herfstnummer 1999 o.m.

Eric Corijn, Koen Dille, Serge Govaert

De verkiezingen van 13 juni

Dirk Rochtus

Koerswissel in Duitsland?

Paul Verbraeken

Hoe gaat het met het kapitalisme?

Guido Deraeck

Het Belgisch migratiebeleid

Sami Zemni

Plaats voor Islam in Europa?

Jef Peeters en Kristof Van Rossem

over Achterhuis en Braidotti

Hans Stiens

Uitdagingen voor de vakbeweging

en een stapel boekbesprekingen

LOS NUMMER 240FR - ABO. 750 FR

OP 001-0579148-37 VAN **IMAVO VZW - 1000 BRUSSEL**

gratis PROEFnummer? bell/fax 02.514.00.08

<http://www.democratisch-links.be/vmt> e-mail: vmt@ping.be

Het VMT is te kop bij ACCO (Tiensestraat), Wereldwinkel (Tiensestraat 273) en Masereelclub vzw (Ierse Predikherenstraat 25)

Promotie-actie voor studenten en personeelsleden KU Leuven

werk efficiënter en geniet van meer vrije tijd met

VOICE Xpress

Wat ?

L&H Voice Xpress™ laat je spreken tegen je computer!

- Razend snelle spraakherkenning : dicteer tot 140 woorden per minuut.
- Bewerk Microsoft® Office-documenten met de stem : met Natural Language Technology™ formuleer je opdrachten in je eigen woorden!
- Ideaal voor verhandelingen en thesissen!
- Lees er alles over op <http://www.lltsl.com/nl/voicexpress/>

Prijs ?

Professional versie 6990 3500 BF

Advanced versie 4490 2500 BF

Dossier : software PC Magazine Nederland september 1999

Waar ?

bij **ACCO Leuven**

Wanneer ?

van 1 oktober t.e.m. 31 december 1999

Che Guevara als lichtend voorbeeld

Sociale Raad (Sora) wordt dit jaar vijfendertig. Het is de geleiding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) die zich met sociale materies bezighoudt. Het doel is steeds hetzelfde gebleven, namelijk de democratisering van het onderwijs. Daartoe beheert Sora samen met de unief de sociale sektor. De geschiedenis van Sora is ook een kroniek van diverse acties, van bezettingen tot het verhelpen van watersnood.

In de jaren vijftig werd de universitaire gemeenschap door de stijgende studentenaantallen gekonfronteerd met de problematiek van de democratisering van het onderwijs. Dit zette een aantal professoren en studenten aan om gezamenlijk initiatieven te nemen die men grotendeels als hulpverlening zou kunnen definiëren. Door de wet van zestig, die de betoelaging van universiteiten door de overheid regelde, was er nood aan een soort beheerraad om de gelden binnen een unief te verdelen. Deze raad is de voorloper van de huidige Raad van Studentenvoorzieningen (RvS). Professoren en studenten waren evenredig vertegenwoordigd. De wet betekende ook een keerpunt in de mentaliteit van de studentenbeweging; de tijd van het syndikalisme was aangebroken.

Er was nu wel een orgaan om de gelden te verdelen, maar dit volstond niet als coördinerend orgaan. Daarom werd Sociale Raad opgericht. Die wou tevens sociale initiatieven een zekere continuïteit meegeven door ze minder afhankelijk te maken van individuele studenten. Sora heeft steeds de sociale en financiële drempels die de toegang tot het onderwijs beperken, willen wegwerken. Wel werden eisen in een overlegster uitgepraat zodat het konfliktken aanvankelijk beperkt bleven. Toch zag men binnen Sora die typische vermenging van syndikalisme en Vlaams bewustzijn ontstaan wat in 1964 resulteerde in een eerste betoging met dit dubbel eisenpakket.

Torres

Een tweede konflikt dat in die jaren de kop opstak was dat met het KVHV (Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond). Dat wilde inspraak in de verkiezing van de vrijgestelde van Sora via het overkoepelend Leuvense Studentenkorp (LSK) waarin beiden vertegenwoordigd waren. De dieperliggende reden was dat het KVHV stilaan haar positie van representatieve studentenbeweging aan het verliezen was en dit maar moeilijk kon verkroppen. Het Fakulteitenkonvent was de rijzende ster die als overkoepeling van de steeds beter georganiseerde kringen fungeerde. Mede hierom nam Sora de beslissing om ook binnen haar eigen werking de beslissingsmacht aan de kringen over te dragen.

In mei 1966 slaagde Sora er na maanden konflikt in de sociale sektor van de KU Leuven te splitsen. Dit maakte dat zij in het mitische jaar 1968 slechts beperkt actief waren. Hoewel de koppeling syndikalisme-Vlaamse strijd nog steeds leefde binnen Sora had zij eigenlijk al twee jaar eerder haar doel bereikt. Bovendien werd Sora langs links gepasseerd door de studentenvakbeweging (SVB). Hoewel deze beweging — waarin bekende namen als Kris Merckx en Paul Goossens ageerden — in die jaren het beeld van de acties in Leuven bepaalden, bleek na verloop van tijd dat zij net zo min als het KVHV konden doorgaan als emanatie van de studentenbeweging.

Een punt waar Sora wel ten volle actie voor voerde was huisvesting. Vele eisen werden ingewilligd zoals de renovatie van het Groot-Begijnhof, de bouw van de studentenwijk Arenberg en van Camilo Torres.

Deze laatste was bron van vele konfliktken die Sora er uiteindelijk toe zouden brengen een strategie te kiezen. Het begon

Toen Sora de spelling-Geerts nog niet hanteerde

(foto archief)

al met de naam. Eigenlijk had Sora de studentenwijk het liefst Che Guevara genoemd, maar men besefte dat dit niet haalbaar was. Daarom werd de kaart Camilo Torres getrokken, net zo revolutionair, maar minder bekend en dus minder kans op een academisch veto. Bovendien kon men de universiteit overtuigen met het feit dat hij priester was en in Leuven had gestudeerd. Eens de beslissing was genomen verspreide Sora echter pamfletten waar Camilo voorgesteld werd als de priester-revolutionair die een gewapende strijd voerde voor boeren en arbeiders, kortom een lichtend voorbeeld voor de studentenbeweging.

Erger werd het nog toen men in samenwerking met de toenmalige directeur van de studentenwijk erin geslaagd was meisjes in te schrijven als bewoners hoewel de meisjesvleugel nog niet klaar was. Dit leidde tot een bevoegdheidskonflikt met de academische overheid met als uiteindelijk gevolg dat de sociale sektor onder rechtstreeks beheer van de universiteit kwam — wat al snel zijn nadelen bewees. In 1971 slaagde Sora er echter in om de meer autonome RvS op te richten, maar kwam tegelijk tot het besef dat niet al haar wensen via het medebeheer waren te realiseren. Studentenvertegenwoordiging was dus noodzakelijk, maar onvoldoende.

In de jaren zeventig zal Sora dan ook de spil worden van een reeks actiecommissies zoals tegen de verstrengde asielprocedure, het Pinochet-bewind en de legerhervorming. Zo kreeg Sora echter een zekere politieke kleur mee. Vooral omdat de commissies mede bemand werden door vrije verenigingen die toen vooral links georiënteerd waren zoals de Revolutionaire Arbeidersliga en de Marxistisch-Leninistische Beweging. Daarom werd er een neutraal orgaan opgericht onafhankelijk van Sora om deze acties te coördineren.

Nochtans ziet men dat in de werking van Sora reeds vanaf het midden van de jaren zeventig een conservatief aspect opduikt. Door de eerste besparingen staan steeds meer acties immers in het teken van het behouden van wat reeds verworven is. Bovendien slopte de inspraak en het medebeheer meer en meer tijd op zodat de tijd voor andere activiteiten steeds beperkter werd. Een proces dat trouwens nog steeds niet gestopt is.

Tot midden jaren tachtig blijft het actiegerichte echter prominent aanwezig binnen Sora. De vier meest opvallende duiden

elk op zich ook op een reden waarom dit nu niet meer zo is. Voorreest was in 1974 de boerenaktie. Honderden studenten trokken naar landbouwgebieden om daar gedurende weken te helpen de watersnood op te lossen. Iets wat gezien de gestegen studiedruk tegenwoordig gewoon ondenkbaar zou zijn. De acties van 1976 rond de Zuid-Afrika-problematiek kwamen er omdat verscheidene kringen hier op aandrongen en er dikwijls zelf al mee begonnen waren. De meeste kringen van nu beschouwen dit niet meer als een onderdeel van hun werking. Wat al zal blijken in het begin van de jaren tachtig toen een aantal kringen zich zelfs afscheurden van de studentenoverkoepeling omdat zij zich niet konden vinden in de gevoerde lijn. Ten derde was het ook een tijd van meer experimentele acties zoals de ondersteuning van een alternatief (anti-)psychiatrisch opvangtehuis. De grootste strijd uit die jaren was toch de beweging tegen de 10.000 die op gang was gekomen na een boude verdubbeling van het inschrijvingsgeld. In tijden van grote veranderingen zijn mensen meer bereid om op straat te komen.

Dit blijkt een voorlopig laatste maal met de Sint-Annabesparingen van 1986. Er

werd toen gesnoeid waar het maar mogelijk was. Voor studenten betekende dit hogere inschrijvingsgelden, lagere beurzen, beperking van de sociale voorzieningen en een numerus clausus. Dit alles moest dertien miljard opleveren. In Leuven kwam er omwille van de ernst van de situatie een hereniging van de kringen onder de naam Loko. Na maanden van massale betogingen, stakingen en andere acties was dit zowat het enige positieve resultaat want hernieuwde plannen spraken van 22 miljard besparingen. Minister van onderwijs Coens voerde een verdeel- en heerspolitiek door geen enkele universiteit dezelfde besparingen op te leggen en academische overheid en studenten tegen elkaar op te zetten. Hoewel de meest succesvolle rectoraatsbetzettingen, de meest gedreven speeches en de origineelste acties waarschijnlijk uit deze periode dateren, is het uiteindelijke bilan van deze jaren vóór de studenten eerder negatief. Een groot deel van de besparingen zijn effectief doorgevoerd en het is maar de vraag of de toegevingen die gebeurd zijn niet al op voorhand ingekalkuleerd waren om de studentenbeweging achteraf mee te kunnen sussen.

Ondanks de ontgoocheling bleef Sora ook na deze jaren actief. Zo is de vluchtelingenproblematiek nooit van agenda verdwenen, en elk jaar wordt actie gevoerd tegen sociale onrechtvaardigheid. Toch haalt het overgrote deel van de activiteiten de pers niet meer. Naast de reeds aangehaalde redenen speelt hier ook de 'professionalisering' mee. Steeds meer werken leden van Sora zich volledig in bepaalde dossiers in om zo het maximale rendement uit het medebeheer te halen. Naast het feit dat dit vrij veel tijd vraagt, zijn de realisaties dikwijls zo technisch dat de doorsneestudent er eerder de schouders voor ophaalt. Nu is specialisering ook bij de kringen een kenmerk geworden, maar toch is er het risico dat het contact met de achterban in gevaar is.

Jorn Peeters

... AANBOD!

Ons aanbod

Je neemt een jaarabonnement op Kotnet van UPC. Je surft dus het hele jaar, maar betaalt slechts voor 9 academiemaanden, want je krijgt er 3 vakantiemaanden gratis bij. Kortom grenzeloos surfen het hele jaar door voor slechts 750 BEF/maand. Huur van de modem inbegrepen! Nul frank communicatiekosten en je zit 24 uur op 24 on line.

9 MAANDEN 750 BEF
+
3 VAKANTIEMAANDEN GRATIS

Waar vind je ons?

Overall. We zijn aanwezig op elke campus, bij evenementen van studenten, op dopen en fuiven. Let op de kotnetstand van UPC. Heb je nu reeds vragen of wens je meer informatie? Bel ons op 070/233 495 of kom langs bij UPC Tiensevest 58 - 3000 Leuven.

INTERNET VIA DE KABEL.

Digitale huiszoeking wordt mogelijk

Dp vrijdag 8 oktober werd het wetsontwerp inzake informatiekriminaliteit door minister van Justitie Marc Verwilghen voorgelegd aan de ministerraad, die dit onder-tussen heeft goedgekeurd. Het wetsontwerp beoogt straffen van drie maanden tot één jaar voor hackers. Professor J. Dumortier (Informatikarecht KU Leuven) deed samen met Patrick Van Eecke (Centrum Recht en Informatica) het vooronderzoek.

Het 'nieuwe' wetsontwerp van minister van Justitie Marc Verwilghen komt in grote lijnen overeen met het wetsontwerp van zijn voorganger Stefaan De Clerck. De enige aanpassingen die gebeurd zijn, zijn ingegeven door het toenmalig advies van de Raad van State. Inhoudelijk valt het wetsontwerp uiteen in twee stukken. Een deel materieel (de strafbare feiten) en een deel formeel (de vervolging) strafrecht. Het eerste deel heeft tot doel de volgende misdrijven strafbaar te stellen: valsheid in informatika, informatiekabedrog en misdrijven tegen de vertrouwelijkheid, integriteit en beschikbaarheid van informatiekasystemen en de gegevens die door middel daarvan worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen. Voorbeelden daarvan zijn: hacking en het verspreiden van computervirussen, verspreiding van kinderpornografie via internet, reclame op het internet voor seksuele diensten, racistische websites, enzovoort.

De eerste twee misdrijven zijn specificaties van de valsheid in geschrifte en bedrog. De valsheid in informatika zorgt er voor dat elektronische gegevens als een geschrift in strikte zin beschouwd moeten worden. Het

informatiekabedrog heeft het over een vorm van oplichting waarbij informatiekasystemen als medium gebruikt worden. Het derde strafbare feit richt zich vooral op hackers en personen die aanzetten tot hacken.

Schieten

Het formele gedeelte van de wet voert een aantal aanpassingen in in het Wetboek van Strafvordering. Het geeft ondermeer de onderzoeksrechter de mogelijkheid om een vorm van digitale huiszoeking te verrichten. De onderzoeksrechter kan bijvoorbeeld bevel geven aan de eigenaars van computersystemen om toegang te verlenen tot de betreffende toestellen. Nu al schieten op de Belgische parketten de sellen informatiekriminaliteit als paddestoelen uit de grond. Zo kwam de Gentse sel onlangs in de media door het traceren van Frans Devaere. Volgens Prof. Dumortier zijn de sellen voldoende uitgerust om binnen het kader van de nieuwe wetgeving te opereren.

Tijdens de afgelopen maanden daverde de Belgische computerwereld op zijn grondvesten. Skynet, de Generale Bank en Planetinternet kregen bezoek van Frans Devaere, beter gekend als ReDaTaACK. ReDaTaACK kon zijn stunts kwasi straffeloos uitvoeren omdat het Belgische juridische systeem toen nog niet uitgerust was met de nodige wetgeving. Professor Dumortier is er mede van overtuigd dat Frans Devaere, samen met de media, als katalysator gewerkt heeft om het wetsontwerp van De Clerck terug van onder het stof te halen.

Vele computermisdrijven hebben een transnationaal karakter. De hedendaagse internetwereld heeft de landsgrenzen doen vervagen en een wereld geschapen die de

naam cyberspace toegewezen kreeg. Past een nationale strafwet dan wel binnen dit kader? Professor Dumortier meent dat dit geen al te groot probleem vormt omdat op zo'n misdrijven, net als op alle andere misdrijven die grensoverschrijdend zijn de strafprocedure probleemloos kan toegepast worden. Voorlopig zal er geen internationaal cyberspace recht ontwikkeld worden. Elk land zal zijn eigen wetgeving blijven toepassen. Op dit gebied is België wel een laatkomeer. Landen als Duitsland en Nederland beschikken reeds langer over aangepaste wetgeving.

Transnationaal

Nieuwe wetgeving veroorzaakt meestal ook taalproblemen. Bij het opstellen van een nieuwe regelgeving kan men kiezen voor het gebruik van nieuwe termen. Zo werden in Nederland een aantal nieuwe begrippen geïntroduceerd zoals bijvoorbeeld *computervrededreuk*. Volgens Dumortier is het niet nodig om een nieuw begrippenarsenaal te creëren, maar verdient het eerder aanbeveling om met termen te werken die in de maatschappij gehanteerd worden. Deze begrippen hoeven niet in de wet gedefinieerd te worden. De rechter zal aan de termen de betekenis geven zoals die in de maatschappij gangbaar is zijn.

Sam Algoet

Bronnen: Van Eecke, P. Criminaliteit in cyberspace, Gent, Mys en Breesch, 1997, 121 p. Dumortier, J., Informatika- en telecommunicatie-recht, Leuven, Acco, 1997, 115 p. <http://www.law.kuleuven.ac.be/ficri/papers/concrime.html> en <http://www.telenet.be/nieuws/artikels/kraker081099.htm>

Hacker gekraakt

De regering heeft vrijdag bekend gemaakt dat ze een wetsvoorstel klaar heeft om hackers te vervolgen wegens minder lullige misdrijven dan 'diefstal van elektriciteit'. ReDaTaACK reageert: het zijn niet de hackers die in fout zijn, het zijn de mensen die hun systeem niet voldoende beveiligen. Ach, het is toch mooi, die romantiek van de vrijbuiters op het internet. Hackers, de Robin Hoods van onze tijd. Zij beschermen de arme mens tegen de grote bedrijven die onze persoonlijke gegevens zomaar onbeveiligd op het World Wide Web laten rondslingeren. Dat willen ze ons alleszins laten geloven. Er zijn inderdaad idealisten die enkel een aantal mistoestanden aan de kaak stellen. rEdaTaACK probeert voor zo iemand door te gaan, maar is eigenlijk te mediageil om geloofwaardig te zijn. Zijn meest interessante eksploot tot nu toe is na de Skynetkraak op televisie komen zeggen dat ze hem niet gepakt hebben, vijf minuten nadat hij het gerechtsgebouw verlaten heeft. Volgden: de REDAttack-foundation, de reATTACK-single en de fuif in de Zillion, waarvoor toch zeker dertig nerds van achter hun computer zijn gekropen. Als de man zich nu eens bezig hield met hacken en als hij inderdaad de gaten in slecht beveiligde sites zou repareren, ja dan zou enige sympathie zijn deel kunnen zijn. Hij komt echter zoveel op TV en radio om te zeggen hoe goed hij toch niet is en hoe lek de

De reden hiervoor is de privacy-bescherming. Niemand, tenzij de overheid, kan controleren welke gegevens er op die kaarten staan. Daarom is voor de hackers ook het elektronisch stemmen onderwerp van discussie. Veel hackers zullen dan ook geen gebruik maken van de overvloed aan klantenkaarten die winkelketens aan hun cliënteel aanbieden. De computereeks weten als geen ander wat de nadelen zijn van opgenomen te worden in allerlei gegevensbanken. Ook de nieuwste vorm van beveiliging, op grond van biometrische kenmerken (vingerafdrukken, stem, iris, enzovoort) is volgens hen niet veilig.

Sommige hackers maken van hacken hun beroep. Wanneer groet bedrijven of instellingen willen testen of hun beveiliging wel voldoende is, kunnen ze dit het best laten doen door een

Een poging tot begrip van de subcultuur der hackers

Inbraak in het hackersmilieu

Dfs we het een echte subcultuur mogen noemen, is voer voor sociologen. Wat wel vaststaat, is dat er een aantal gemeenschappelijke patronen in de levenswijze van hackers bestaan.

In de onderwereld van de Leuvense cyberspace ontmoette Veto een hacker — die anoniem wenst te blijven. De man kon een korte definitie geven van een hacker: "Een hacker is meestal individualistisch en ego-centrisch. Hij is nieuwsgierig en entoesiast, maar bovenal gedreven door de technologie. Kwa levensfilosofie is hij echt gesteld op zijn vrijheid en grote tegenstander van controlemechanismen en Big Brother-

toestanden. Zijn afkeer gaat ook uit naar alles wat te kommersieel is. Het is een echte mannengemeenschap, maar in België is er toch één vrouwelijke hacker bekend."

Wat meteen opvalt als je met hackers babbelt, is dat het hacker-fenomeen ReDaTaACK door een groot aantal hackers niet als één van hun wordt beschouwd. Met zijn plannen voor een soort internet-burgerwacht en zijn media-optredens overtreedt hij ongeschreven regels van de hackersgemeenschap. Te veel praten, en vooral het klikken van andere hackers is een taboe.

Hackers kijken niet naar Star Wars

Deze gemeenschap in kaart brengen is niet zo eenvoudig. Ze bestaat immers uit een niet afgebakend netwerk van losse kontakten. Mensen ontmoeten elkaar sporadisch vooral via internet, maar ook op nationale of internationale meetings. Een van de bekendste meetings is Hacking In Progress (HIP '97) dat driejaarlijks plaatsvindt in Nederland. Er bestaan ook groepingen waarvan de Chaos Computing Club (CCC) een grote faam bezit. CCC houdt zich met uiteenlopende kraken bezig en organiseert kampen. Buiten deze groepen is er geen echte structuur, maar wel een soort hiërarchie gebaseerd op kennis. Wie veel wind maakt, maar weinig kan, zal snel door de mand vallen. Wie daarentegen beschikt over een hoop goedwerkende hersenen en ze voor computerdoeleinden kan gebruiken, zal als een god bekeken worden.

Een onderdeel van de hackerscultuur

is sciencefiction-belangstelling, maar echte hackers zullen niet naar de nieuwste Star Wars gaan kijken vermits er een te grote hype rondhangt. Dit is één van de vaststellingen van Douglas Adam, een vermaard auteur in het milieu. Naast interesse in informatika is er volgens Adam een belangstelling voor positieve wetenschappen in het algemeen (wiskunde, natuurkunde, astronomie, enzovoort). Wat de computer betreft, is er eerst en vooral een algemene afkeer van Microsoftbaas Bill Gates wegens te machtsgeil. Bovendien is het Windows-besturingssysteem inferieur ten opzichte van de rijke waaier aan Unix versies (Linux, OSX van apple, HP Unix, Solaris).

Een hacker leest geen kranten. Hij plukt zijn levensnodzakelijke informatie van het net door bijvoorbeeld de Slashdot te lezen. Hierin staan topics in de belangstelling als Linux, wetenschap en allerlei nieuwtjes over de computer- en internet-sektor. Wanneer bijvoorbeeld de internet-wetgeving in Mexico zal veranderen, zal dit waarschijnlijk het eerst in de Slashdot te lezen zijn. Voor een buitenstaander is het dan ook moeilijk om te kunnen communiceren met de hackers door hun specifiek jargon en aparte gevoel voor humor waarin de computer een vooraanstaande plaats inneemt. De cartoons waar hackers mee kunnen lachen is te vinden op de website 'Userfriendly'.

Iris

Een andere opvallende trend is dat niet enkel computersystemen gekraakt worden, maar dat er ook aandacht besteed wordt aan andere technologische ontwikkelingen. Onlangs werd het GSM-algoritme gekraakt, en er zijn kraakpogingen bezig op allerlei chipkaarten zoals Proton en de SIS-kaart.

Pumpkin Records

Tienestraat 205
3000 Leuven
Tel 016/20 44 85 Fax
Open 13u00 - 18u30
Gesloten zon. - en Donderdag

IMPORT-SPECIALZAAK
UNIEKE SFEER & LAGE PRIJZEN

E & KRAKKIE

IE) HAKKEN HE,
NIE KARKEN!

column

meeste beveiligingen zijn, dat hij volgens mij mensen in dienst moet nemen om nog aan enig hacken toe te komen. Er bestaan al jaren hackers in België en er zullen al wel meer sites gekraakt zijn dan planetinternet en skynet, maar daar hoorde je niets van. De 'echte' idealistische hackers kraken een site, kijken even rond en dicht de gaten in de beveiliging. Ze laten hoogstens hun handtekening achter, zodat de webmasters weten dat ze zijn langs geweest, maar houden zich niet bezig met persberichten te versturen of op voorhand hun akties aan te kondigen. Laat staan dat ze even komen melden dat die andere reDaTtACK geen echte is, maar iemand die zijn naam misbruikt. Binnenkort krijgt KcAtTaDeR nog een eigen TV-programma. 'Deze week in reDaTtACK: hoe lees ik andermans e-mails.' Nee, waarschijnlijk heeft de regering gewoon een manier gevonden om weer echt nieuws in de kranten te krijgen: ze hebben voor een wet gezorgd om Frans Devaere achter de tralies te krijgen. Trouwens, een inbreker wordt toch ook niet vrijgepleit omdat het alarmsysteem niet werkte? "Ja maar, Edelhachtbare, ik wou de wereld enkel tonen hoe belangrijk het is om je huis te beveiligen. Ik ga trouwens de slotje-breek-foundation oprichten, zodat we mensen met een slecht alarmsysteem en een luie hond kunnen helpen en misschien komen we zo wel wat pedofielen tegen, die we dan ineens kunnen overdragen aan het gerecht." Yeah, right!

MaArTeN

bende hackers die konstant met deze zaken bezig zijn. Zo'n groepje professionelen wordt een 'Tiger Team' genoemd. In het Leuvense zijn er naast wereldbedrijf Ubizen (Netvision) een aantal kleine bedrijven opgericht door hackers. Better Acces houdt zich bezig met het ontdekken en documenteren van securityproblemen onder andere in opdracht van Computer Magazine. Ze leveren ook ondersteuning aan andere firma's. Eén van hun onderzoeken ging over Lotus Domino, een informatiekplatform dat door veel grote bedrijven wordt gebruikt. Ze kwamen tot de konklusie dat bij een kwart de deur gewoon openstond.

David Adriaen

Websites in verband met dit onderwerp:
http://www.ccc.de, http://userfriendly.org,
http://www.rtfj.com/dna/index.html, http://slashdot.org

Veto-handleiding in computerkraak

U vraagt, wij hacken

Er zijn in het verleden nogal wat woorden op een hoop gegooid die bij de goedmenende computerleek een reeks van Babylonische begripsverwarringen mochten uitlokken. Veto probeert u een eerste stap te laten zetten in het kraken van uw buurmans computer.

Misschien goed om de mist even weg te jagen en te zeggen waarover we het nu eigenlijk willen hebben. Even het hoopje voorstellen: hackers, crackers en ethical hackers. Laat ons beginnen met een belangrijk onderscheid te maken tussen hackers en crackers. Crackers zijn zij die ongeregistreeerde versies van programma's proberen aan te passen, om zo dezelfde mogelijkheden te verkrijgen als geregistreeerde gebruikers. Zij wensen dus niet te betalen voor de inspanningen van de ontwerpers van die programma's. Hackers beoefenen dan weer een totaal andere discipline: ze proberen binnen te breken in computers en computersystemen.

Pluimage

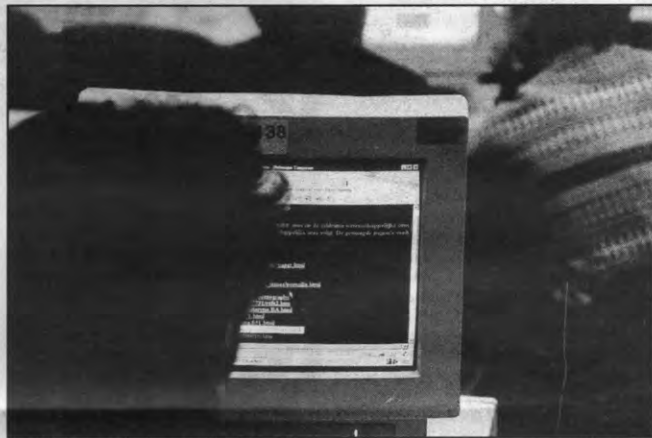
Hackers hebben zeer uiteenlopende beweegredenen: je vindt er van allerlei pluimage: van cyber-Robin Hoods die er met je duurverdiende centen vandoor gaan, tot cybervoyeuristen, die er met je persoonlijke gegevens vandoor gaan. Een ethical hacker schendt niemands privacy. Indien hij er in slaagt om iets te kraken, verwittigt hij als eerste de getroffen instanties en verricht hij geen schade. Hij laat zich ook niet verleiden tot ongeoorloofde transakties met bijvoorbeeld Visa-rekeningen. De ethical hacker belandt hiermee in de klasse van hacker-wereldverbeteraars: zij zoeken — ook voor de kick natuurlijk — gaten in systemen. Vaak geven ze nadien zelf nog raad aan de getroffen om die te dichtten. Op deze manier wordt de software verbeterd en dat komt uiteindelijk iedereen ten goede.

Toch moet je voorzichtig zijn om ethical hackers als de nieuwe profeten te beschouwen. De ondertussen Bekende Vlaming geworden hacker Frans Devaere (reDaTtACK) vergat te zeggen dat hij voor de inbraak bij Skynet een hack gebruikte die al maanden daarvoor in een nieuwsgroep uit de doeken werd gedaan. Zo knap en vernieuwend was hij dus niet. Neem daar nog bij dat zijn

eigen site al een paar keren gehackt is en dat hij bovendien Windows gebruikt om te hacken, iets wat in het milieu absoluut tot de prehistorie behoort. Hij lichte ook niet eerst de getroffen eigenaars in en ging riant over de schreef door de schending van privacy. Hij wou namelijk de geilaards die sites met kinderporno bezochten publiekelijk voor paal zetten door ze op zijn eigen site

reDaTtACK is zelf al een paar keer gehackt

met naam en toenaam vrij te geven. Dat terwijl hij naar eigen zeggen het onmogelijk maken van zo'n schandelijk schenden van privacy tot zijn grootste drijfveer heeft ge-

Van de KUL mag ik niet aan mijn pietje trekken

(foto archief)

proklameerd. Devaere's grootste verdienste is wellicht dat het probleem van de onveiligheid op het net terecht veel media-aandacht heeft gekregen. Minister van Justitie Marc Verwilghen wil dan ook van de gelegenheid gebruik maken om uit een vergeeld wetsontwerp een bruikbare wet te distilleren. Ook de Generale Bank heeft beslist haar Internet Banking Service voorlopig te laten voor wat het is tot ze een deftig veiligheidssysteem op poten heeft staan.

In een poging u op het verkeerde pad te zetten trekt Veto zijn stoute schoentjes aan. We zullen het om te beginnen betrekkelijk simpel houden door een beetje uitleg te geven bij cracken, het aanpassen van een ongeregistreeerde versie van een computerprogramma. De bedoeling is een idee te geven van wat dat zoal inhoudt aan de hand van een concreet voorbeeldje dat bovendien kort genoeg is om er niet te veel technologisch Chinees te moeten bijleuren. Om het hacken helemaal uit te leggen hebben wij jammer genoeg een gebrek aan tijd en ruimte.

Chinees

Stel u heeft zonet een ongeregistreeerde versie van een tekstverwerkingsprogramma gekocht waarmee u geen enkele tekst kan opslaan. In dit geval heeft men geen andere keuze dan een aanpassing aan te brengen in de kode van het bewuste programma door de kode open te gooien of te de-assembleren. Een goed programma hiervoor is Resorcerer. Resorcerer gebruikt een assembler of tussentaal tussen mens en computer die voor beide nog net verstaanbaar is. Het gevolg van het gebruik van deze

tussentaal is een "NOP" wat staat voor No Operation, waarmee u de ongewenste kode kunt overschrijven. Na die verandering bewaart u de zaak en klaar is kees.

Het spreekt uiteraard voor zich dat veel geduld en een uit te kluiten gewassen kennis van assembler zeker en vast nodig is voor mensen die zich op dit terrein wagen.

Philippe Lamote

Hackers aan de KU Leuven

Studenten zijn maar prutsers

De KU Leuven beschikt over een uitgebreid computernetwerk. Hoe zit het met de beveiliging daarvan? Studenten, veelal would-be krakers, vormen niet zo'n groot probleem. De meeste inbraken worden gepleegd door 'vreemden'. Binnenkort wordt het veiligheidssysteem vernieuwd om het kraken nog moeilijker te maken dan het nu al is.

We vroegen aan Herman van Uytven van het Leuvense Universitair Dienstencentrum voor Informatica en Telematica (Ludit) en Seb Boving van het Departement Elektrotechniek (Esat) hoe het zit met de beveiliging van het KU Leuvennetwerk. Bij Ludit komen weinig klachten binnen over kraken. Wel zijn er studenten die allerlei traukes uitproberen, zij worden meestal omschreven als script-kids of pseudo-crackers. Dit zijn personen die weinig kennis hebben van de zaak, maar graag hacker willen worden. Door middel van hacker tools — programma's en informatie die gemakkelijk op

het internet te vinden zijn — slagen ze erin om in minder beveiligde sites binnen te breken. Op het KU Leuvennetwerk richten deze pseudo-hackers echter weinig schade aan, hoewel ze het tegenovergestelde denken en beweren.

Pesterijen

Wel zijn er problemen met kleine pesterijen zoals het misbruiken van namen en e-mailgegevens van anderen, het sturen van kettlingbrieven en het storen van andere gebruikers. Om te weten wat men hieraan kan en mag doen, werd het project Providing Information about Internet Security Aspects (Pisa) opgestart. Men stelde vast dat er geen wettelijk kader was om doeltreffend op te treden. Maar studenten riskeren wel allerlei maatregelen gaande van blaam tot examenweigering. Ook kan de terugbetaling van gemaakte onkosten geëist worden.

Krakers van buiten de unief blijven echter helemaal buiten schot, zeker als het gaat om personen uit verre landen. Bij Esat

merken ze regelmatig dat vreemden proberen binnen te dringen. De 'aanvallen', die voor 99 procent toe te schrijven zijn aan personen buiten de KU Leuven, zijn vooral scans, waarbij hackers proberen te achterhalen welke programma's op welke computer draaien. Esat is door haar groot aantal computers en uitgebreid gamma aan programma's een geliefde prooi. Maar dat er zoveel inbraakmeldingen zijn, is waarschijnlijk te danken aan de goede beveiligingsstructuur. De meeste bedrijven merken het niet eens dat iemand aan hun deur heeft staan prutsen. Echte schade wordt ook hier meestal niet aangericht, maar toch wordt veel tijd gestoken in de opvolging van de veiligheid. Binnen enkele maanden zal een firewall in gebruik genomen worden. Dit systeem is het best te vergelijken met een portier die de deuren enkel open voor diegenen die het lokaal mogen binnengaan. Dit vormt dan een extra buffer tegen aanvallen.

David Adriaen

verdere informatie op
http://pisa.belnet.be/pisa/pisa.htm

Marokkaans jeugdhuis Rzoezie weer met sluiting bedreigd

“Zijn Vlamingen wel geïntegreerde burgers als ze racistisch handelen?”

Het Mechelse jongeren centrum voor Marokkaanse migranten Rzoezie bestaat reeds 21 jaar, maar wordt nog steeds met sluiting bedreigd. Begin september wou de CVP, lid van Mechelse meerderheid, de werkmiddelen stopzetten en het centrum maar meteen opdoeken. Wij spraken met een aantal leden van het migrantencentrum. Het was voornamelijk M'Hamed El Ouali, één van de begeleiders van Rzoezie, die het woord voerde.

In 1978 werd in de Mechelse binnenstad het Marokkaanse jongeren centrum Rzoezie opgericht. Vorig jaar werd dan ook met trots de twintigste verjaardag gevierd. Rzoezie stond van bij de aanvang open voor zowel Marokkaanse als Vlaamse jongeren, maar bereikt toch voornamelijk Marokkaanse jeugd. Op die manier is Rzoezie de vertegenwoordiger van de Marokkaanse jongeren in Mechelen. Het centrum levert bovendien regelmatig kritiek op de omstandigheden waarin migrantenjongeren moeten leven in Mechelen. “Doordat de media negatief over hen bericht, krijgen migranten vaak een negatief zelfbeeld,” zegt M'Hamed. “Werken aan een positieve identiteit is dan ook één van de pijlers waarop het jeugdhuis steunt. Islamitische jongeren moeten leren trots te zijn op zichzelf en op hun kultuur. Zo kunnen ze racistische aanvallen beter weerstaan.”

Een andere pijler van het jeugdhuis is inderdaad racismebestrijding. De migranten worden in Mechelen met talloze problemen gekonfronteerd. M'Hamed: “Als wij uitgaan worden wij heel makkelijk geweigerd, gewoon omdat we Marokkaan zijn. Dan voel je je slecht en gefrustreerd. We worden ook heel vaak gefouilleerd door de politie, hoewel we ons kennen en ons weten wonen. Toch vragen ze telkens opnieuw ons paspoort. Het racisme zit diep in de Belgische samenleving, want zelfs al heb je een Belgisch paspoort, dan kom je nog niet in aanmerking voor werk. In het jeugdhuis kunnen de frustraties worden opgevangen. Hier kunnen de jongeren samen zijn en met elkaar praten. Dat lucht wel op, maar er zijn geen perspectieven op verandering. Sommigen hebben dan ook een negatieve levensverwachting. Toch is er ook hoop.”

Angel

Rzoezie — wesp in het Arabisch — richt regelmatig zijn angel op het stadsbestuur om schrijnende vormen van racisme aan te klagen. Op die manier geeft het jeugdhuis een stem aan mensen die officieel geen stem hebben. En dit wordt niet altijd in dank afgenomen. Sommigen verwijzen het centrum zelfs een houding van apartheid. M'Hamed: “Dat is op zijn minst nogal een vreemde reactie tegen een bevolkingsgroep die niet eens over stemrecht beschikt.” Het voorbeeld legt meteen de vinger op de Mechelse wonde: de stadsdiensten vertonen een gebrek aan interesse voor de activiteiten van Rzoezie en hebben geen duidelijke kijk op de politieke standpunten van het jeugdhuis. De communicatie tussen het jeugdhuis en de officiële instanties loopt geregeld mank. Het stadsbestuur is konstant bevreesd dat het centrum de werkmiddelen die het ter beschikking gesteld krijgt, tegen het bestuur zelf zou gebruiken.

Begin september van dit jaar zat het er weer bovenop. Aanleiding van de hte was deze keer een artikel dat drie jaar geleden reeds in het maandblad van Rzoezie verscheen. Geen haan die er naar kraaide, wat ook niet kon vermids de beleidsverantwoordelijken het krantje niet le-

zen. Er bleek dus niets aan de hand te zijn tot de leiding van Rzoezie besloot om de bewuste tekst — getiteld “De hel” — op de website van het jeugdhuis te plaatsen. Het internet is in onze samenleving bijna een beter kanaal dan gedrukte schrijfsels om politiek ongenoegen te uiten, want plotseling had de hele Mechelse CVP-fractie weet van de inhoud van “De hel” (voor twee fragmenten, zie kader). En op zeven

komst niet meer zal bestaan: “De problemen met het jeugdhuis zijn al een hele tijd bezig. Drie jaar geleden bijvoorbeeld is de rijkswacht hier in gevechtscloed binnengevallen. Ze hebben hier hun drughonden laten snuffelen en hebben onze koördinator, Rudi Possemiers, twee weken in de gevangenis gestopt. Regelmatig is er een aantal om de goede naam van Rzoezie te besmeuren en het centrum op lange termijn

(foto Joost Helsen)

september 1999 verscheen in Gazet van Antwerpen zelfs een paginagroot artikel met als titel: “Internetaanpak van Mechels-Marokkaans jeugdhuis schiet CVP in verkeerde keelgat”. De volgende dag volgden ook Het Laatste Nieuws en Het Nieuwsblad een uitvoerige berichtgeving over het voorval.

De hele affaire bleef niet beperkt tot de pers. Op donderdag negen september stond de zaak onder leiding van coalitiepartner CVP op de agenda van de gemeenteraad. De CVP wilde de geldkraan voor Rzoezie dichtdraaien, omdat het Marokkaanse jeugdhuis volgens de Mechelse kristendemokraten de wet op het racisme had overtreden. In “De hel” verwoordt een Marokkaanse jongeman op een zeer directe manier zijn frustraties omdat hij in de Belgische samenleving geen kansen krijgt en konstant met racisme wordt gekonfronteerd. Voor sommige CVP-ers ging deze wanhoopskreet te ver. Zij dienden een voorstel in om Rzoezie te sluiten.

De procedure is nu steeds lopende, maar M'Hamed denkt niet dat het zo'n vaart zal lopen dat Rzoezie in de nabije toe-

te vervangen door iets anders dat niet klaagt. Rzoezie klaagt heel veel dingen aan. Dat zorgt ervoor dat we tijdens perskonferenties of in ons maandbladje tegen de schenen van mensen stampen. Omdat wij racisme aanklagen, beweert men dat wij niet meewerken aan de integratie, maar tegen integratie zijn. Men probeert ons te intimideren. De overheid is er nu eenmaal niet mee gediend dat er veel klachten over racisme zijn.”

Platform

Dat Rzoezie de integratie zou tegenwerken strookt helemaal niet met het feit dat het Marokkaans jongeren centrum zich specifiek richt op een betere samenwerking met Vlaamse jongeren. Zo bestaat er in Mechelen een platform van jeugdhuizen om elkaar te leren kennen en samen te werken. Op deze manier organiseert Rzoezie een aantal activiteiten samen met chiro en scouts, zoals gespreksavonden en vormingsdagen. Integratie wordt door het jeugdhuis dus hoog in het vaandel gedragen. “Al vinden wij integratie een dom woord. Als wij

hier al twintig jaar wonen, dan zijn wij toch geïntegreerd, of niet soms?”, werpt Said op, één van de jongeren die mee met Veto aan tafel zat, “Ik denk dat sommige Vlamingen zelf ook wel eens mogen nadenken over integratie: zijn zij wel geïntegreerde burgers als ze racistisch handelen?”

Rzoezie vindt het heel belangrijk dat er informatie over de verschillende culturen wordt uitgewisseld en meent dan ook dat er op dit vlak nog heel wat werk aan de winkel is. Vooral in het onderwijs kan hier volgens M'Hamed nog veel verbeterd worden: “Er is duidelijk een gebrek aan informatie. Elk jaar krijgen wij wel vragen voorgeschied over de Ramadan of het Offerfeest. Het onderwijs kan hier een belangrijke rol spelen. Men zou wat langer kunnen stilstaan bij de islam, zeker in klassen met zes of zeven Marokkaanse kinderen. Nu voelen zij zich immers niet betrokken bij de lessen, omdat ze zichzelf niet herkennen. Het onderwijs gaat immers niet in op de leefwereld van migrantenkinderen, men richt zich vooral op kinderen uit de middenklasse. Migrantenvoelen zich niet goed in het onderwijs en sommigen willen op den duur niet meer naar school. Vaak komen ze in deeltijds of beroepsopvoeding terecht, waardoor hun toekomstperspectieven automatisch verkleinen. Maar om het onderwijs islamvriendelijker te maken, heb je creatieve en gemotiveerde leerkrachten nodig om dat te laten overeenkomen met de leerplannen. Met een kleine inspanning moet dat echter lukken.”

Over de nieuwe Belgische regering is M'Hamed niet echt te spreken. Vooral in Agalev is hij enigzins ontgoocheld: “Zij waren voor het migrantenstembrecht maar hebben dat opgegeven. Agalev lijkt het migrantenstembrecht weggevoeld te hebben om aan de macht te kunnen deelnemen. Dat stembrecht is voor ons nochtans cruciaal: zolang wij dat niet hebben, kunnen wij niet participeren en kunnen wij niet mee beslissen over wat er in onze straat of in onze wijk moet veranderen. Bovendien wordt er in onze wijken ook niet geïnvesteerd omdat dat voorlopig helemaal geen stemmen oplevert.”

Diederik Vandendriessche
Lieve Nachtegaal

De hel

Hieronder volgen twee fragmenten uit de tekst “De hel”. De tekst verwoordt de frustraties van een Marokkaanse jongeman in onze samenleving en vormde voor de Mechelse CVP een ware steen des aanstoots.

“Nee, ik ga niet terug naar Marokko! Nee, ik ben bruin, jong en werkloos, heb kroeshaar, haat en lak aan flikken, ik rochel op racisten en ik heb niets te verliezen. Ja, ik ben de nachtmerrie van Blank België. Om mij steken de brave blanken de straat over om me toch maar niet te kruisen. Om mij doen ze het in hun broek als ze me met m'n vrienden op een of andere straatthoeven zien staan. Om mij kopen die onschuldige burgers allerlei alarmsystemen en dubbele deursloten. Om mij vinden de rechtvaardige bestuurders des lands allerlei wetten en statuten uit om extra flikken aan te werven. Om mij verzinzen onze bewindslieden allerlei wetten om me kort (lees: onderdrukt) te houden. Om mij... huilt mijn moeder!”

“Slechts weinigen vallen niet door de mazen van het net om toch maar het imago van democratisch België te behouden. Deze weinigen worden dan nog door Belgen als spreekbuis van Marokkanen opgevoerd. Pittig detail is dat deze Marokkanen enkel en alleen niet door het net zijn gevallen omdat ze zich als Belg voordoen of zich op 'n minst de Belgische ideeën hebben eigen gemaakt. Een duidelijk mechanisme van onderdrukking.”

(dvd/ln)

Sarah Chase daalt af in de herinnering

Danssolo met zwiepende armen

Vorige week vrijdag vertoonde Sarah Chase voor het eerst haar nieuwste danssolo in Noorwegen. Over enkele dagen strijkt de Canadese neer in Leuven om Lamont Earth Observatory aan het Belgische publiek voor te stellen. Ze brengt ook werk waarmee ze vroeger reeds roem oogstte.

Sarah Chase haalde inspiratie voor *Lamont Earth Observatory* — vorige week voor het eerst gebracht op het festival Octoberdans 99/BIT Teatergarages in Bergen te Noorwegen — uit de kelders van het ouderlijke huis. Daar trof ze een aantal filmpjes aan waarop ze als kleine uk in het water speelde. De bewegingen van het vreemd-eigen lichaam, en vooral de grillige verhouding ervan tot de zwiepende armen dienden als uitgangspunt voor een danssolo waarin drie elementen samen komen. Behalve het experiment met de uitgerokken armen vormen de beeldfragmenten uit de kindertijd en de lessen over geologie van Chase's vader de konstituierende elementen van de voorstelling. Het is de bedoeling om "de atmosfeer van een vreemde documentaire op te roepen, alsof de beelden van mijn kindertijd en de aanwezigheid van een wetenschapper de verklaring zijn voor de vreemde, lichtjes vervormde gestalte van de lang-armige vrouw", aldus Chase.

De solo *Muzz* waarmee de danseres vorig jaar al in het Stuc te gast was en eenieder verraste, werd deze zomer ook in Salzburg goed onthaald. Daarin vertelt Chase over haar eerste ontmoeting met haar oeroude overgrootmoeder. Ze drukt de gevoelens die haar bij dat treffen overvallen uit in lichaamstaal. De bewegingen en het verhaal dat ze vertelt vormen één geheel. Het uitvergroete doofstommenalfabet dat ze

gaandeweg creëert is helder en klaar, de bewegingen vloeien rustig maar beslist samen met de gesproken tekst. Terwijl beelden en emoties uit de herinnering opborrelen, improviseert pianist Bill Brennan zich een weg door een kreupelhout van noten naar Beethoven's *Mondscheinsonate*. Ze soppent voorzichtig madeleines in thee, de bijna vergeten ervaringen opzuigend uit een ver verleden.

Goran Proot

Sarah Chase treedt op in de Dansstudio (Naamsestraat 96), 25, 26 en 27 oktober telkens om 19 uur en 27 oktober ook nog eens om 13 uur. Kaarten kosten 450/380. Voor meer info, bel: 016/20.81.33

Le jardin de io io ito ito van Compagnie Montalvo-Hervieu

Het enfant terrible van de dans

Zet u schrap voor het enfant terrible van de dansscene, bereid u voor op een virtuele dans in een gezonde mix van academische pasjes, breakdance, buikdans en nog zoveel meer. Le jardin de io io ito ito ging eerder dit jaar in première in Lyon en is deze week te zien in Leuven.

Dat José Montalvo de meest bekende, populaire en tegelijkertijd ook de meest controversiële choreograaf is in Frankrijk sinds Maurice Béjart, is al lang geen geheim meer. In zijn thuisland wordt hij op handen gedragen, alle voorstellingen zijn in een mum van tijd uitverkocht.

De idee van het stuk is afkomstig uit zijn herinnering: de dansende en feestende menigte tijdens septemberfeesten in zijn jeugd. Het is uiteindelijk ontstaan uit het verlangen om die jubilerende, trillende, vibrerende emoties terug tot leven te wekken.

De voorstelling opent een deur naar het geheugen van de dans, doorbreekt de chronologie en verenigt de verschillende werelden van onder andere het sirkus, chinese dans, flamenco en breakdance. Dansstijlen vermengen zich, transformeren zich in elkaar en zo ontstaat iets heel nieuws. Alles in het teken van de beweging, de herinnering, de kindertijd, de verbeelding en de droom. De dansers zijn in deze zin mede-choreografen, in dienst van de denkwereld van Montalvo. Ook Dominique Hervieu, medestichter van het gezelschap en danseres bij Montalvo, helpt ditmaal mee aan de choreografie.

Het is een spel van hernemingen en van variaties. Het stuk is opgebouwd uit honderd korte losse stukjes die willekeurig aan elkaar gerijgd worden door negentien danseressen, allen met een verschillende achtergrond en afkomstig uit diverse landen. Een kosmopolitische stam, zoals Montalvo zijn groep danseressen zelf omschrijft. Ook nu wordt dans gekombineerd met videobeelden. Dit prikkelt volgens Montalvo de verbeelding van de toeschouwers veel meer. Bovendien helpt de video mee aan het grensoverschrijdende van de voorstelling en aan het feit dat ze niet onder één noemer te plaatsen is. Een lofzang op het kosmopolitisme, zeg maar.

Montalvo en Hervieu zijn gekend omwille van hun voorstellingen 'buiten categorie'. Sinds 1985 tracht Montalvo hedendaagse dans met dadaïstische humor te verrijken. In die zin is de compagnie in het programma van Klapstuk uiteraard perfect geplaatst onder de noemer 'rare kwieten'.

Katelijne Beerten

Le jardin de io io ito ito speelt op 22 en 23 oktober om 20.30 uur in de Schouwburg, Bondgenotenlaan 21.

FUIVEN MAFFEN FUIVEN MAFFEN FUIVEN

Studeren, da's een bewogen avontuur. Van thuis naar je kot en van je kot terug naar huis. En bewegen kost geld. Vandaar: als je student bent en jonger dan 30, kun je met de nieuwe Campuskaart flink wat op je zakgeld besparen. Campus biedt je een extra voordelig tarief op 5 ritten heen en terug langs een traject dat je op voorhand vastlegt. De kaart blijft 49 dagen geldig. Het volstaat om vóór je vertrek op je coupon dag en datum van je reis in te vullen en je kunt gelijk van je bed naar je fuifzaal treinen, en andersom.

Campus

De nieuwe Treinkaart voor kotstudenten met 5 heen- en terugritten tegen een voordeeltarief.

B

zoekertjes

✓ KotKitgebruikers opgelet: nog steeds 50 mini-Go-Passen te winnen als je het wedstrijdformulier uit de KotKit in de SIC-doos (inkomhal Alma 2) deponert ten laatste op 29 oktober.
 ✓ Kris Roselle tikt met plezier al uw papers, eindwerken, enz. Hof ter Bekelaan 12, 3020 Winksele-Herent - Tel: 016/20.70.77.
 ✓ Val 38(1) Wim -78(1) Wou 42(0) Sof -2(0)
 ✓ Aan Nonkel P., aan mijn zusje L. heb ik de groettes al gedaan en krijg je de groettes terug. G.

✓ Nieuwe vlaams-nationalistische vissoort ontdekt: Anclauxvis
 ✓ Lieveke je bent om van te snoepen, je lieveling
 ✓ Hollandse maatjes?
 ✓ Indien mannen vrouwen slaan, zullen ollifanten, zoals Bambi, Rambo of Wim repraesailles nemen.
 ✓ P.S. Zeg nonkel P., krijg ik zelf ook geen groettes? G.
 ✓ Allez, vooruit. G. Lieve groettes van nonkel P.

✓ P.S. Is uw zusje L. nog altijd zot van Harley's?
 ✓ Worldshake maakt de kloof tussen Noord en Zuid zichtbaar. Ook huize Karibu werkt aan dit project mee: F. Lintstraat 150, 22.29.22. Davy Gelande. Van 29 tot 31 oktober gaat het eerste aktieweekend door.
 ✓ Veto zoekt personeel om cordon sanitair te kuisen
 ✓ Gebruik van wc-Blokjes verboden
 ✓ Zijn de giftige gassen weg?
 ✓ Zegt het SIC: sta ik daar vanochtend te wachten op de bushalte, komt daar een mus langs die vraagt: "Hé, mijn fiets is gestolen, wat moet ik doen?", zegt het SIC: "aangeven die zaak, via
 www.kuleuven.ac.be/dsv/sic_velo.htm
 ✓ Jorn is een schatje, zeg het voort.

JO MEUWISSEN
 Alle verhuur
 Video-, klank- en lichtmateriaal
 Videoschermen tot 4 m
DISCOBAR
 met of zonder D.J.
KARAOKE (5000 BEF)
016/201.301
 ✓ Tjl -37(0) Maa -11(1) Sof -43(4) Wim 91(1)
 ✓ Rotzakken en kotszakken puilen altijd na vijf fruitsapjes en drie uur Wontu uit.
 ✓ Fuckin' Guitar NoiZ: 20 oktober Rumba voor 23u gratis; zeg aan al je vriendjes, want nonkel Van Grauwel zal er ook zijn! Surf to http://urrl.kuleuven.ac.be/~m949091.
 Thanks. Stop!

agenda

ad valvas

door Peter Mangelschots

MAANDAG

18.00 u **DANS** Enrique Vargas & Teatro de los Sentidos: Oraculos, in Arenberg.
 Naamsestraat, toeg. 550/450, org. Klapstuk.
 20.00 u **TEATER** Het Gevolg speelt Eindelijk Afgelopen, in Wagehuys, org. CC Leuven.
 20.30 u **DANS** Thomas McManus & Nik Haffner, Pause, in Vlamingenstraat, toeg. 450/380, org. Klapstuk.
 22.30 u **KONSERT** ERU-konsert met Huelgas Ensemble o.l.v. Paul Van Nevel, in Sint-Geertruikerk, toeg. 600/450/300, org. Festival van Vlaanderen.

DINSDAG

18.00 u **DANS** Enrique Vargas & Teatro de los Sentidos: Oraculos, in Arenberg.
 Naamsestraat, toeg. 550/450, org. Klapstuk.
 18.30 u **KONSERT** The Chemical Brothers, in Brabant, toeg. 790, org. On The Rox.
 19.30 u **VORMING** Successieplanning en opvolgingsproblematiek, in KHL, toeg. 1200/1000, org. KHL.
 20.00 u **TEATER** De Papieren Piraat, liedjesprogramma rond J.J. Slauerhoff, in Wagehuys, toeg. 450, org. CC Leuven.
 20.00 u **VERGADERING** Open startvergadering met Mexicaans student over de studentstakingen in Mexico, in MTC 00.12, org. SLW.
 20.30 u **DANS** Jan Decorte, Bêt Noir, in De appeltuin, toeg. 350/300/250/200, org. Klapstuk.
 20.30 u **DANS** Thomas McManus & Nik Haffner, Pause, in Vlamingestraat 83, toeg. 450/380, org. Klapstuk.
 22.30 u **FUIF** Usual Techno met Kash, Trish, Jan Van Biesen en Yves Deruyter, in Lido, toeg. 180, org. Geste.

WOENSDAG

13.00 u **KONSERT** Inge Spinette: piano, in Atrium Generale Bank, Vital Decosterstr 44, toeg. gratis, org. UUR KULTUUR.
 14.00 u **FILM** Made in Belgium, in Vander Kelenstraat 30, toeg. 50/20/gratis, org. Vlaams Fimmuseum en -archief.
 18.00 u **DANS** Enrique Vargas & Teatro de los Sentidos: Oraculos, in Arenberg.
 Naamsestraat, toeg. 550/450, org. Klapstuk.
 19.30 u **VORMING** Informatie-avond Esperanto, in Romaanse Poort, org. Esperanto 3000.
 20.00 u **DEBAT** "Agalev en de macht" met Gheysels (Agalev), Pauli (Knack, ex-Veto), Bruyland (Militant Links), in AV 00.17, org. ALS.
 20.00 u **FILM** Made in Belgium, in Vander Kelenstraat 30, toeg. 50/20/gratis, org. Vlaams Fimmuseum en -archief.
 20.00 u **TEATER** De Papieren Piraat, liedjesprogramma rond J.J. Slauerhoff, in Wagehuys, toeg. 450, org. CC Leuven.
 20.30 u **DANS** Jan Decorte, Bêt Noir, in De appeltuin, toeg. 350/300/250/200, org. Klapstuk.
 20.30 u **DANS** Thomas McManus & Nik Haffner, Pause, in Vlamingestraat 83, toeg. 450/380, org. Klapstuk.
 20.30 u **KONSERT** Musiqe Oblique, Gabriel Fauré, in Grote Koepelzaal, Savoyestraat 6, toeg. 400/300/200, org. Festival van Vlaanderen.

DONDERDAG

16.00 u **BEURS** Signeersessie met Mark Retera en Marcel Ruiters, in Besloten Land, org. Besloten Land.
 18.00 u **DANS** Enrique Vargas & Teatro de los Sentidos: Oraculos, in Arenberg.
 Naamsestraat, toeg. 550/450, org. Klapstuk.
 19.45 u **FILM** Samen naar de film, in Studio 3-4-5, org. Labyrint.
 20.00 u **DEBAT** De Binnenzijde, Virtuele realiteit met Guust Demeyer, Dirk De Grooff, Guido Eeckhout en Peter Verhelst. Moderator: Jan Baetens, in Romaanse Poort, toeg. 200, org. CC Leuven.
 20.00 u **KAARTTOERNOOI**, in Couperus & Cocteau, org. Driekant.
 20.00 u **KONSERT** Ensemble Piacevole en Alfredo Marcucci: bandoneon, in Lemmensinstituut, toeg. 250/200, org. Lemmens.
 20.00 u **KONSERT** Belgische reggae van de Mighty Pirates, in Pangaea, org. Los Buenos.
 20.00 u **TEATER** Shit Happens/Wattne? met nabespreking, in Wagehuys, toeg. 450, org. CC Leuven.
 20.00 u **VORMING** Info-avond voor ouders van holebi's, in Romaanse poort, org. Over de Drempel, Driekant, &of.
 20.15 u **TEATER** Amusements Theater Leuven presenteert Ars Amatoria, in Vaartkom 25, toeg. 400/350/200, org. Amusements Theater.
 20.30 u **DANS** Jan Decorte, Bêt Noir, in De appeltuin, toeg. 350/300/250/200, org. Klapstuk.
 20.30 u **KONSERT** The Duhallor Choral Society: Irish popular songs, in Sint Jan-de-Doperkerk, toeg. gratis, org. UP.
 22.30 u **DEBAT** Randi De Vlieghe interviewt Pascale Platel, in Stuczaal, toeg. gratis, org. Klapstuk.

VRIJDAG

18.00 u **DANS** Enrique Vargas & Teatro de los Sentidos: Oraculos, in Arenberg.
 Naamsestraat, toeg. 550/450, org. Klapstuk.
 20.00 u **KONSERT** Milladoiro, Gallicische volksmuziek, in Minnepoort, toeg. 550, org. CC Leuven.
 20.15 u **TEATER** Amusements Theater Leuven presenteert Hands Thuis, in Vaartkom 25, toeg. 400/350/200, org. Amusements Theater.
 20.30 u **BEURS** WoordBeeld(2): poëzie, proza, beeldende kunst, in Die Drie Ghelaeakens, Parijsstr 14.
 20.30 u **DANS** Jan Decorte, Bêt Noir, in De appeltuin, toeg. 350/300/250/200, org. Klapstuk.
 20.30 u **DANS** Montalvo & Hervieu, Le jardin de io io ito ito, in Schouwburg, toeg. 700/600/500/400/300/200, org. Klapstuk.
 20.30 u **KONSERT** Benedetto Lupo en Konsert o.l.v. Kantorow, in PDS, org. Beethoven Academie.
 22.00 u **FUIF** Holebi-luif, in Lido, org. Driekant.

ZATERDAG

09.00 u **BEURS** Internationale railbeurs model-treinen, in Zaal De Roosenberg, Oud-Heverlee, toeg. 50, org. LMTc.
 13.00 u **LEZING** het Zout der Aarde, presentatie van het tijdschrift Nieuw Zuid, in

Hogenheuvcollege, toeg. gratis, org. Klapstuk.
 19.00 u **KONSERT** De Binnenzijde. Met het Kijken Strijkkwartet. Pauzedebat met Kijkjen, De Martelare, Bodifée en Vermandere, in Sint-Michielskerk, toeg. 400, org. VVV en CC Leuven.
 20.15 u **TEATER** Amusements Theater Leuven presenteert De Wereldkampioen, in Wagehuys, toeg. 400/350/200, org. Amusements Theater.
 20.30 u **DANS** Jan Decorte, Bêt Noir, in De appeltuin, toeg. 350/300/250/200, org. Klapstuk.
 20.30 u **DANS** Montalvo & Hervieu, Le jardin de io io ito ito, in Schouwburg, toeg. 700/600/500/400/300/200, org. Klapstuk.
 20.30 u **TEATER** De Looftblomme vzw speelt Mouchette, in Ons Huis, toeg. 450/380, org. Klapstuk.
ZONDAG
 09.00 u **BEURS** Internationale railbeurs model-treinen, in Zaal De Roosenberg, Oud-Heverlee, toeg. 50, org. LMTc.
 11.00 u **KONSERT** Goethe en het Lied, in Wagehuys, toeg. 200/gratis, org. CC Leuven.
 18.00 u **DANS** Enrique Vargas & Teatro de los Sentidos: Oraculos, in Arenberg.
 Naamsestraat, toeg. 550/450, org. Klapstuk.
 19.00 u **DANS** François Brice, Solo, in Naamsestraat 96, toeg. 450/380, org. Klapstuk.

20.00 u **TEATER** Het Machtig Reservoir in het kader van Kom Op Tegen Kanker, in Minnepoort, toeg. 300, org. Stad Leuven.
 20.30 u **TEATER** De Looftblomme vzw speelt Mouchette, in Ons Huis, toeg. 450/380, org. Klapstuk.

MAANDAG

18.00 u **DANS** Enrique Vargas & Teatro de los Sentidos: Oraculos, in Arenberg.
 Naamsestraat, toeg. 550/450, org. Klapstuk.
 19.00 u **DANS** François Brice, Solo, in Naamsestraat 96, toeg. 450/380, org. Klapstuk.
 19.45 u **VERGADERING** Verliefdheid, in ballon Hooverplein, org. &of.
 20.00 u **DEBAT** Gesprekavond met een Filippijnse en een Cubaanse jongere over de kloof tussen arm en rijk in het kader van Worldshake en 11.11.11, in MTC Kleine aula, org. Filippijnengroep en AIB.
 20.00 u **KONSERT** Think Of One van Marrakesh Emballages Ensemble, in Minnepoort, toeg. 400, org. CC Leuven.
 20.00 u **TEATER** Drie Monologen van Het Toneelhuis, in Wagehuys, toeg. 450, org. CC Leuven.
 20.30 u **DANS** Benoît Lachambre: Délie Défait, in Vlamingenstraat 83, toeg. 450/380, org. Klapstuk.

Alfa

• 20/10 om 20.00 u: Film: Milan, in MSI.
 • 20/10 om 22.00 u: Spelletjesavond, in Perma.

Eoos

• 21/10 Tapavond, in Fak Letteren. • 21/10 Peter- en meteravond, in Praatkamer Fak.

Germania

• 19/10 Peter- en meteravond voor buitenlandse studenten. • 20/10 om 21.00 u: Germaanse avond (eet- en drankspecialiteiten), in Fak Letteren. • 22/10 Moordweekend, in Wijgmaal. • 23/10 Moordweekend, in Wijgmaal. • 24/10 Moordweekend, in Wijgmaal.

Historia

• 18/10 om 20.00 u: Cantus, in Ambiorix.
 • 18/10 om 20.00 u: Cantus, in Ambiorix.
 • 19/10 Tapavond, in Fak Letteren. • 19/10 om 20.00 u: Film: Easy Rider, in MSI 03.18.
 • 19/10 om 21.00 u: Volleybal, in Sporthal Rlijsschoolstr.

Kilo

• 18/10 om 19.00 u: Tapavond, in Fak Letteren. • 21/10 om 22.00 u: Sangria-avond, in Perma.

LBK

• 20/10 om 22.00 u: Palm & Smartlappen, in Gnoergl.

Medica

• 19/10 Vlaamse avond, in Doc's. • 20/10 Eerste Doc Werking-luif, in Albatros. • 21/10 Technonight, in Doc's.

Merkator

• 21/10 om 21.00 u: Spreekjesavond, in 't Plectrum.

Politika

• 18/10 Cantus, in Patapouff. • 18/10 om 21.00 u: Cantus, in Patapouff. • 20/10 om 16.00 u: Happy hour, in Politika Kaffee. • 20/10 om 20.00 u: Filmforum: A Clockwork Orange, in AV 01.12. • 20/10 om 21.00 u: Breezer Night, in Politika Kaffee. • 21/10 om 21.00 u: Cocktailavond 2de lic Pol., in Politika Kaffee boven.

Romania

• 19/10 Introductiecantus, in Patapouff.
 • 21/10 Peter- en meteravond, in Artmania.
 • 21/10 Eerste lic-avond, in Artmania.

VTK

• 19/10 om 19.00 u: Kl@h (jaune toujours en .BAR8.), in Blauwe Kater. • 20/10 om 22.00 u: Zwarte bieren, in 't Ellixir.

Wina

• 20/10 om 14.00 u: Doop. • 20/10 om 22.00 u: Doopbar, in RC.

Keizers aan de Nijl

Tussen 25 september 1999 en 6 februari 2000 loopt in het Gallo-Romeins museum te Tongeren de tentoonstelling 'Keizers aan de Nijl', een expositie over het alledaagse leven in Egypte ten tijde van de Romeinse heerschappij.

De ontwikkeling van de tentoonstelling gebeurde in samenwerking met gerenomeerde musea uit Frankrijk en Nederland. Willy Clarysse, diensthoofd van het departement Klassieke geschiedenis en Egyptoloog Harco Willems van de KU Leuven zorgden voor de wetenschappelijke aanbreng. Willems: "We zijn op zoek gegaan in museumkelders te Brussel, Leiden en Marimont naar objecten die ons een idee kunnen geven over het dagelijkse leven van de Egyptenaar. We zochten niet naar kunstvoorwerpen, maar naar dingen als kinderspeelgoed en weefsels. Voor het eerst worden ook vele ongepubliceerde voorwerpen tentoongesteld. We brengen dus eigenlijk een expertise, een zeer diepgravend onderzoek op dit terrein."

In tegenstelling met Egyptische tentoonstellingen in Marseille, Londen en Frankfurt, waar veelal funeraire objecten zoals dodenmaskers centraal staan, wordt hier de aandacht gericht op het leven van de Egyptenaar, niet de dood. De funeraire voorwerpen die je op de tentoonstelling

ook wel terugvindt, hebben slechts de bedoeling iets te onthullen van hun geschiedenis van vóór ze in graven terecht kwamen. Uiteindelijk leveren de 250 geëxposeerde voorwerpen uit Europese collecties een verruimende kijk op het dagelijkse leven van de Egyptenaar. Bijzonder is zonder twijfel de kopie van een Grieks-Romeins irrigatiekanaal aan de Nijl, dat illustreert hoe de slibafzetting van de Nijl de Egyptische economie draaiende hield. Ook kan men via computersimulatie op mummies haardracht, juwelen en kledij van de oude Egyptenaren leren kennen. Willems: "Voor mij persoonlijk is het meest opvallende object van de tentoonstelling het terrakottaplaasje *Harpochrates te paard*. Ook zeer interessant zijn de mozaïekglazen. Dit zijn zeer kleine objecten van glas met langs beide zijden een identieke, sterk gedetailleerde tekening."

Naast de tentoonstelling worden heel wat nevenactiviteiten georganiseerd. Zo is er elke week, tot en met 8 december 1999, een thema-avond met uiteenlopende onderwerpen, van 'Kleopatra in film en strip', 'Isis en Vlaanderen' tot 'Astrologie in de oudheid'. Er worden een poëzienamiddag en een studiedag gehouden. Het Gallo-Romeins museum brengt ook een rijk geïllustreerde catalogus uit voor de liefhebbers.

Gudrun Labiau

Uilenspiegel

Naast Scorpio is Uilenspiegel het laatste lokale Leuvense radiostation dat niet gebonden is aan een keten (zoals Radio Contact, Topradio enzomeer). Ondanks alle oprukkende kommersie blijft Uilenspiegel ingaan op de lokale berichtgeving, wat tenslotte één van de belangrijkste doelstellingen blijft van een lokale zender.

Dit jaar wil men meer aandacht besteden aan het studentenleven. Daartoe werd een nieuw programma in het leven geroepen luisterend naar de naam *KringLoop*. Het wordt elke zondagavond uitgezonden tussen 23 en 1 uur op 106.7 FM. In dat programma wordt dieper ingegaan op wat de verschillende kringen en Loko (de Leuvense overkoepelende kringorganisatie) allemaal op het programma staan hebben. Niet door het droogweg te vermelden, maar gekruid met interviews.

Al wat er reilt en zeilt in Leuven zal aan bod komen en meteen krijg je ook al de headlines van de volgende Veto. Dat het programma niet ontstaan is uit kommersieel oogpunt blijkt uit het feit dat het volledig reclamevrij is. Twee zondagen geleden ging het voor het eerst de ether in en de komende weken wordt het nog beter uitgewerkt. Ook een samenwerking met Scorpio zit al in de pipeline.

(pm)

Boeken voor de 24-uren-loop

Terwijl Sportraad voor de lichamelijke gezondheid zorgt, brengt Kultuurraad (Kura) voedsel voor de geest. De *Dichters uit Epirus* brengen op de 24-urenloop tot vijfmaal toe hun voorstelling. Na de Nachten en de Velinx is het Nederlandse trio opnieuw in België. Ze bouwden een ijersterke reputatie op als entertainers *pur sang*: soundscapes rollen rond, poëzie is rock 'n roll. Woensdag verzorgen ze een workshop, die niet wil leren hoe je poëzie schrijft, maar: hoe je poëzie brengt.

Als omkadering organiseert Kura een boekenmarkt. Iedereen die wil kan op voorhand boeken binnenbrengen. Je schrijft je prijs er best in potlood in. Kura verkoopt en jij verdient. Gewoon snuisteren is natuurlijk ook leuk. Vanaf dinsdag 26 oktober, 22 uur.

(svv)

Boeken zijn welkom bij Kura, waar je ook info vindt en je kan inschrijven voor de workshop. Stuc, E. Van Evenstraat 2d, 0161236773, kura@stuc.kuleuven.ac.be (vragen naar Steven).

BLOKKEN AFKICKEN BLOKKEN AFKICKEN BLOKKEN

Studeren, da's een bewogen avontuur. Van thuis naar je kot en van je kot terug naar huis. En bewegen kost geld. Vandaar: als je student bent en jonger dan 30, kun je met de nieuwe Campuskaart flink wat op je zakgeld besparen. Campus biedt je een extra voordelig tarief op 5 ritten heen en terug langs een traject dat je op voorhand vastlegt. De kaart blijft 49 dagen geldig. Het volstaat om vóór je vertrek op je coupon dag en datum van je reis in te vullen en je kunt gelijk van je syllabus naar je hobby's treinen, en andersom.

De nieuwe Treinkaart voor kotstudenten met 5 heen- en terugritten tegen een voordeeltarief.

Het Romerohuis, waar gehandicapten omkaderd worden

“Een normaal kot, met automatische deur, luide bel en lage deurklinken”

In 1994 is in de Blijde Inkomststraat het Romerohuis opgericht. De bedoeling is fysisch gehandicapten de kans te geven een volwaardig studentenleven te leiden, bijgestaan door een omkaderingsgroep van vrijwilligers. We spraken met Leen en Barbara, die voor hun handicap worden bijgestaan door Soufia, Ben en Frederik.

Veto: Hoe wordt de verhouding gehandicapte en niet-gehandicapte studenten bepaald?

Ben: «De samenstelling van de groep hangt af van de hulp die elke persoon heeft. Wanneer het slechts om een lichte handicap gaat, dan kunnen er veel meer gehandicapten samenleven op één verdieping.»

Leen: «Mij moeten ze enkel helpen bij het toedoen van mijn schoenen en bij het winkelen. Anderen hebben ook hulp nodig bij het opstaan, kleden, wassen en plassen. Dan is het ook normaal dat er meer vrijwilligers zijn om die persoon te begeleiden. Ik denk trouwens dat het best is dat er steeds meer niet-gehandicapten wonen op één verdieping omdat je zo spanningen vermijdt. Als je steeds aan dezelfde persoon hulp moet vragen, dan begin je je daar na een tijdje ook slecht over te voelen.»

Ben: «Ook zijn de kamers persoonsgebonden: er is op elke verdieping één grote kamer voorzien voor personen die voor hun verzorging veel plaats nodig hebben. De volledige accommodatie van dit gebouw is trouwens afgesteld op verschillende handicaps. We moeten een beetje meer onder elkaar regelen dan bij andere koten het geval is: eerst kijken wie wat kan — niet iedereen kan de vuilniszakken buitensetten of de afwas doen — en dan pas wie wat wanneer ook zal doen. Dit is een normaal kot, maar wel met een automatische deur, een luide bel en lage deurklinken.»

Stoempen

Veto: Is het niet zwaar voor de vrijwilligers?

Frederik: «Het grootste probleem in het begin bestaat uit de angst voor het onbekende. Ook al ben je voldoende gemotiveerd en geïnformeerd, toch weet je niet hoe alles zich in de realiteit zal afspelen. Maar het is een kwestie van praten en eerlijk zijn. Bovendien worden de uurroosters in het begin van het academiejaar vergeleken zodat we kunnen bepalen wie wanneer permanentie kan doen. Al bij al valt dat wel mee: dit jaar hebben we elk slechts vier uur permanentie per week.»

Barbara: «Het is een kwestie van stilstaan bij de dingen: een stoel opschuiven zodat iemand in een rolstoel door kan, alles steeds op z'n juiste plaats terugzetten voor een slechtziende. Gewoon onze jas aantrekken en erop uitgaan, gaat niet zomaar. Het kost een half uurtje meer tijd om naar de film te gaan, maar dat is het dan ook.»

Leen: «Ik denk dat het voor de vrijwilligers best wel meevalt. Het zijn supergeëngageerde mensen die bovendien een selectieproef moeten doormaken. Vaak is het een kwestie van communicatie. Ik weet wel dat het niet eenvoudig is om voor de eerste keer iemand op het toilet te zetten, maar als je er beiden voor openstaat en voldoende eerlijk bent, dan kan ieder mogelijk probleem opgelost worden door er simpelweg over te praten.»

Ben: «Sommige dingen die voor ons raar overkomen, zijn voor gehandicapten doodnormaal. Als je al je ganse leven hulp nodig hebt om naar het toilet te gaan, dan komt dat niet meer als een probleem over. Het leven hier is ook niet gefixeerd op het al dan niet zwaar gehandicapt zijn, maar op

vriendschap. We helpen elkaar waar en wanneer we kunnen. Veel mensen die elders hun leven gaan opbouwen, blijven toch nu en dan terugkomen omdat ze de steer missen.»

Veto: Krijg je evenveel begrip van je profen en medestudenten?

Leen: «Er is duidelijk verbetering merkbaar. Zo hebben ze voor mij in het Maria

maar een absolute noodzakelijkheid.»

Frederik: «Toch blijft België een luxeland: in Spanje of Italië bestaan omkaderingsgroepen als het Romerohuis niet. Het een kwasi onmogelijke opgave om daar als gehandicapte te studeren. Zo heb ik het verhaal gehoord van een gehandicapte die een erasmusprogramma had, maar is moeten terugkeren, want bij gebrek aan een aan-

de wereld. Op kot ben ik wel omringd door mensen die me helpen, maar ik vraag alleen om hulp als ik die nodig heb. Ik weet perfect wat ik kan en dat zal ik ook zelf doen. Jij vraagt toch ook niemand om je afwas te doen?»

«Soms is het wel verleidelijk om je te laten betuttelen. Vroeger vond ik dat heel plezant. Maar op een bepaald moment begreep ik dat je daar geen stap verder meebent. Na mijn operatie kon ik niet meer lopen en ik wou zo snel mogelijk mijn onafhankelijkheid terug. Dan profiteer je niet langer van mensen. Veel hangt af van je ouders. Als die je altijd gestimuleerd hebben om te doen wat binnen je mogelijkheden ligt, dan is de kans groot dat je later ook zo leeft.»

Veto: Hoe accepteert iemand dat ie gehandicapt is?

Leen: «Dat gebeurt voor iedereen op een andere manier. Mijn frank is gevallen toen ik in een leefgroep woonde op het MPI. We hadden met een groepje van vijftien plots het gevoel: hier zitten we nu, hoe gaan we dit aanpakken? We voelden ons een bende lomperikken. Toen hebben we beslist om ons zo normaal mogelijk te gedragen, geen privileges meer te vragen als dat niet hoeft. Wat we zelf konden, zouden we zelf ook doen! Niet de meest eenvoudige beslissing, maar op lange termijn loont het wel. Mijn beslissing om naar de universiteit te komen, past ook een beetje in dat plaatje: tonen aan de buitenwereld dat ik het wel kan. Je hebt zoveel mogelijkheden dat het zinloos is om in je zetel te blijven zitten. Ik wou natuurlijk ook gewoon studeren, maar ondertussen ben je een voorbeeld voor anderen die door toedoen van hun omgeving en zichzelf een plantje zijn geworden. Het is eens iets anders om een rolstoelpatient aan de universiteit te zien in plaats van een gehandicapte op VTM met de lelijkste kop ooit.»

Barbara: «Tonen dat het kan, dat je leven niet eindigt in je rolstoel is belangrijk. Het is net ietsje te gemakkelijk om in zelfmedelijden te vervallen.»

Droomwereld

Veto: Waarom zijn jullie hier vrijwilligers geworden?

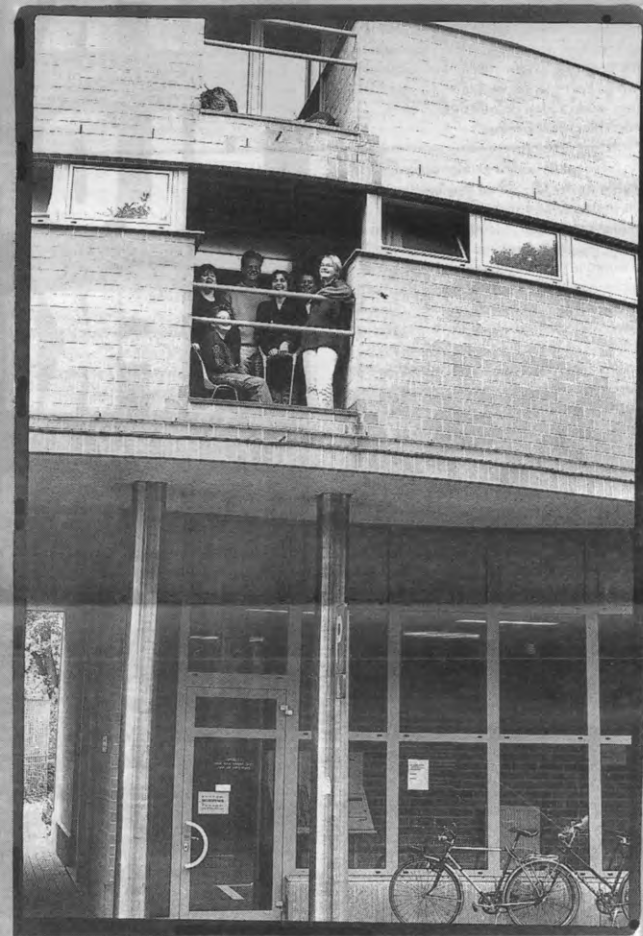
Ben: «Mijn vader had een zus die gehandicapt was. Toen werd dat als een schande ervaren. Zijn vrienden wisten pas na tien jaar dat zij bestond. Zij heeft altijd in een beschutte werkplaats gewerkt, volledig afgeschermd van de normale wereld. Toen ik via vrienden van dit project hoorde, zag ik dat als een mogelijkheid om te helpen gehandicapten een plaats in de samenleving te geven.»

Soufia: «Iedereen komt hier toe met één of ander ideaal. Vroeger had ik medelijden als ik een gehandicapte op straat zag, maar je hebt ook bij gehandicapten totaal onmogelijke mensen. We zijn hier bezig in de realiteit, het is best dat je die droomwereld zo snel mogelijk verlaat.»

Veto: Wat zijn je beroepspektieven?

Leen: «Ik heb psychologie gekozen, gewoon uit interesse. Mijn subrichting zal ik wel bepalen aan de hand van mijn mogelijkheden. Als zou blijken dat ik van psychologie mijn beroep niet kan maken, dan zal ik wel realistisch genoeg zijn om iets anders te gaan doen.»

Ben: «Het is voor iedereen van ons zo dat we studeren om er een beter mens van te worden, om kennis op te doen. Weinig studenten kiezen in functie van een later beroepsleven. Waarom zou dat voor gehandicapten anders moeten zijn?»

(foto Joost Helsen)

Theresia College speciaal een trapleuning geïnstalleerd omdat ik het belangrijk vind om zelf die trap op te kunnen stoempen. Er zijn nog steeds profen die moeilijk doen wanneer ik een half uur langer schriftelijk eksamen wil doen. Ik moet dan eerst van naaldje tot draadje mijn handicap uitleggen vooraleer ze mij begrijpen. Als ze niet toegeven, dan ga ik naar de ombudsdienst en zo komt het ook in orde. Van medestudenten krijg ik soms de reactie dat het niet fair is dat ik meer tijd krijg, maar als ik dan vertel dat ik anders erge krampen krijg in mijn handen, snappen ze het wel. Het zijn trouwens mijn medestudenten en niet de vrijwilligers van de omkaderingsgroep die me van en naar de les begeleiden.»

Barbara: «De inspanningen van de universiteit vallen best mee: we mogen niet vergeten dat deze omkaderingsgroep een project is van de universiteit. Ook worden elk jaar de beste en meest leesbare notities verzameld om aan ons te door te geven.»

Ben: «Profen reageren nooit volledig neutraal, hun reacties zijn meestal heel positief of heel negatief. Ik veronderstel dat die negatieve reacties voortvloeien uit onbegrip, onwetendheid of de idee dat ze hun studenten zo een ongelijke behandeling geven. Het is echter geen kwestie van privileges

gepaste woning hadden ze hem maar in een jeugdhuis gedropt. Soms gebeurt het dat gehandicapten op kot zitten in een ziekenhuis. Niet echt bevorderlijk voor het studentenleven.»

Veto: Worden jullie vaak gediskrimineerd?

Leen: «Er zijn natuurlijk mensen die je aankijken met een blik van och God, wat hebben ze hier nu weer binnen gegooid. Hen daag ik uit vijf minuten in mijn rolstoel te zitten en de Beriotstraat af te rijden. Ik heb er ook niet voor gekozen. Maar de meeste gehandicapte studenten in Leuven zijn behoorlijk gehard tegen pijnlijke uitlatingen. Ik ben de eerste om iemand lik op stuk te geven.»

Barbara: «Na een tijdje weet je ook in welke kafees je gemakkelijk binnenkomt. Je moet als rolstoelpatient niet per se naar het kleinste kafee met het nauwste toilet willen gaan. Iedereen is beperkt in zijn mogelijkheden. Leef er dan ook naar en vraag hulp als het nodig is. Het stadium dat ik me schaam als ik een blikje cola niet alleen openkrijg, is voorbij.»

Veto: Hebben jullie het gevoel in een beschermd milieu te leven?

Leen: «Helemaal niet: vroeger liep ik school in het Medisch Pedagogisch Instituut (MPI) en daar was ik pas afgeschermd van